HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

23 septembrie 2009 *

În cauza T-183/07,

Republica Polonă, reprezentată inițial de doamna E. Ośniecka-Tamecka, ulterior de domnul T. Nowakowski, ulterior de domnul T. Kozek, ulterior de domnul M. Dowgielewicz și în final de domnii Dowgielewicz, M. Jarosz și M. Nowacki, în calitate de agenți,

reclamantă,

susținută de

Republica Ungară, reprezentată de doamnele J. Fazekas, R. Somssich și de domnul M. Fehér, în calitate de agenți,

de

Republica Lituania, reprezentată de domnul D. Kriaučiūnas, în calitate de agent,

* Limba de procedură: polona.

și de

Republica Slovacă, reprezentată inițial de domnul J. Čorba și ulterior de doamna B. Ricziová, în calitate de agenți,

interveniente,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul U. Wölker și de doamna K. Herrmann, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat inițial de doamnele Z. Bryanston-Cross și C. Gibbs, în calitate de agenți, asistate de H. Mercer, barrister, și ulterior de doamna I. Rao și de domnul S. Ossowski, în calitate de agenți, asistați de J. Maurici, barrister,

intervenientă,

având ca obiect anularea în tot sau în parte a deciziei C (2007) 1295 final a Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Republica Polonă pentru perioada 2008-2012, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, K. Jürimäe (raportor) și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 februarie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

I — *Reglementarea internațională și comunitară referitoare la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și Protocolul de la Kyoto*

1 Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, adoptată la New-York la 9 mai 1992 (denumită în continuare „CCONUSC"), aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea CCONUSC (JO 1994, L 33, p. 11, Ediție specială, 11/vol. 8, p. 132), are ca obiectiv final stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropică periculoasă a sistemului climatic. Anexa I la CCONUSC cuprinde o listă de state părți, printre care figurează Republica Polonă, care, în plus, este clasificată aici în categoria țărilor în tranziție spre o economie de piață. CCONUSC a intrat în vigoare în Comunitate la 21 martie 1994. CCONUSC a fost ratificată de Republica Polonă la 28 iulie 1994 și a intrat în vigoare în acest stat la 26 octombrie 1994.

2 Pentru realizarea obiectivului final al CCONUSC, la 11 decembrie 1997 a fost adoptat Protocolul de la Kyoto (Decizia 1/CP.3 „Adoptarea Protocolului de la Kyoto [la CCONUSC]"). În anexa A la Protocolul de la Kyoto figurează lista gazelor cu efect de seră și cea a sectoarelor/categoriilor de surse vizate de Protocolul de la Kyoto. În anexa B la Protocolul de la Kyoto figurează lista părților la Protocolul de la Kyoto cu angajamentele lor cantitative de limitare sau reducere a emisiilor.

3 La 25 aprilie 2002, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia 2002/358/CE a Consiliului privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la [CCONUSC] și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 27, p. 220). Protocolul de la Kyoto, precum și anexele A și B la acesta sunt reproduse în anexa I la Decizia 2002/358. Tabelul angajamentelor cantitative de limitare sau reducere a emisiilor, care are scopul de a stabili cantitățile de emisii atribuite Comunității și, respectiv, statelor membre în conformitate cu articolul 4 din Protocolul de la Kyoto, figurează în anexa II la Decizia 2002/358.

4 În ceea ce privește Republica Polonă, aceasta a ratificat Protocolul de la Kyoto la 13 decembrie 2002. Protocolul de la Kyoto a intrat în vigoare în Comunitate și în Republica Polonă la 16 februarie 2005.

II — *Reglementarea privind sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră*

5 Articolul 1 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78, denumită în continuare „directiva"), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 (JO L 338, p. 18, Ediție specială, 15/vol. 12, p. 61), prevede:

„Prezenta directivă instituie un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră […] pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic."

6 Articolul 9 din directivă are următorul cuprins:

„(1) Pentru fiecare perioadă prevăzută la articolul 11 alineatele (1) și (2), fiecare stat membru elaborează un plan național în care precizează cantitatea totală de cote pe care intenționează să le aloce pentru perioada respectivă și modul în care propune să fie alocate acestea. Planul se bazează pe criterii obiective și transparente, inclusiv pe cele enumerate în anexa III, luând în considerare observațiile publicului. Fără a aduce atingere dispozițiilor tratatului, Comisia elaborează până la 31 decembrie 2003 orientări privind aplicarea criteriilor enumerate în anexa III.

Pentru perioada prevăzută la articolul 11 alineatul (1), planul este publicat și notificat Comisiei și celorlalte state membre până la 31 martie 2004. Pentru perioadele ulterioare, planul este publicat și notificat Comisiei și celorlalte state membre cu cel puțin 18 luni înainte de începutul perioadei respective.

(2) Planurile naționale de alocare sunt evaluate în cadrul comitetului menționat la articolul 23 alineatul (1) [din directivă].

(3) În termen de trei luni de la notificarea unui plan național de alocare de către un stat membru în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate respinge planul în cauză sau orice element al acestuia, pe baza incompatibilității cu criteriile enumerate în anexa III sau a incompatibilității cu articolul 10. Statul membru adoptă o decizie în temeiul articolului 11 alineatul (1) sau (2) numai în cazul în care modificările propuse sunt acceptate de Comisie. Comisia motivează orice decizie de respingere.”

7 Potrivit articolului 11 alineatul (2) din directivă:

„(2) Pentru perioada de cinci ani care începe la 1 ianuarie 2008 și pentru fiecare perioadă ulterioară de cinci ani, fiecare stat membru decide cu privire la cantitatea totală de cote pe care le alocă pentru perioada respectivă și inițiază procesul de alocare a cotelor respective operatorilor fiecărei instalații. Această decizie se adoptă cu cel puțin 12 luni înainte de începutul perioadei respective și se bazează pe planul național de alocare al statului membru elaborat în temeiul articolului 9 și în conformitate cu articolul 10, luând în considerare observațiile publicului."

8 Anexa III la directivă enumeră 12 criterii aplicabile planurilor naționale de alocare. Criteriile nr. 1-3, 5, 6, 10 și, respectiv, 12 din anexa III prevăd după cum urmează:

„1. Cantitatea totală de cote care urmează să fie alocate pentru perioada în cauză este în conformitate cu obligațiile statului membru privind limitarea emisiilor în conformitate cu Decizia 2002/358/CE și cu Protocolul de la Kyoto, având în vedere, pe de-o parte, proporția din totalitatea emisiilor pe care aceste cote le reprezintă în comparație cu emisiile din surse care nu sunt reglementate prin prezenta directivă și, pe de altă parte, politicile naționale în domeniul energiei, și este necesar să fie în conformitate cu sistemul național privind modificările climatice. Cantitatea totală de cote care urmează să fie alocate nu este mai mare decât ceea ce este considerat necesar pentru aplicarea strictă a criteriilor prezentei anexe. Înainte de 2008, această cantitate se va conforma intenției statelor membre de realizare sau depășire a obiectivului care [le-]a fost fixat în temeiul Directivei 2002/358/CE și al Protocolului de la Kyoto.

2. Cantitatea totală de cote care urmează să fie alocate este în conformitate cu evaluarea situației curente și anticipate înregistrate în vederea asigurării contribuției statelor membre la îndeplinirea angajamentelor Comisiei asumate în temeiul Deciziei 93/389/CEE.

3. Cantitățile de cote care urmează să fie alocate sunt în conformitate cu potențialul de reducere a emisiilor, inclusiv cu potențialul tehnic, al activităților reglementate de prezentul sistem. Statele membre pot distribui cotele pe baza mediei emisiilor de gaze cu efect de seră în funcție de produsele aferente fiecărei activități și de progresul realizabil la nivelul fiecărei activități.

[…]

5. În conformitate cu cerințele din tratat, în special articolele 87 și 88, planul nu face discriminare între societăți sau sectoare astfel încât să favorizeze în mod nejustificat anumite întreprinderi sau activități.

6. Planul conține informații privind modul în care noii intrați vor putea începe să participe în cadrul sistemului comunitar din statul membru în cauză.

[…]

10. Planul conține o listă a instalațiilor reglementate prin prezenta directivă însoțită de cantitățile de cote care se intenționează să fie alocate fiecăreia dintre acestea.

[…]

12. Planul stabilește cantitatea maximă de [reduceri de emisii certificate] și de [unități de reduceri de emisii] pe care operatorii o pot utiliza în sistemul comunitar, sub forma unui procentaj din alocarea de cote acordate pentru fiecare instalație. Acest procentaj este conform cu obligațiile statelor membre care decurg din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto."

Istoricul cauzei

9 Prin scrisoarea din 30 iunie 2006, Republica Polonă a notificat Comisiei Comunităților Europene, potrivit prevederilor articolului 9 alineatul (1) din directivă, planul său național de alocare pentru perioada 2008-2012 (denumit în continuare „PNA"). Conform PNA, Republica Polonă intenționa să aloce industriei sale naționale care era reglementată de directivă o medie anuală totală de 284,648332 milioane de tone echivalent dioxid de carbon (în continuare „MteCO_2").

10 PNA era însoțit de o scrisoare din 29 iunie 2006 a ministrului polonez al mediului, adresată Comisiei, în care arăta că „tabelele cuprinzând datele anterioare, precum și previziunile referitoare la emisii la care se referă anexa 10 la liniile directoare susmenționate vor fi transmise Comisiei imediat după primirea datelor actualizate indispensabile" și că „[v]ersiunea definitivă a listei nominale a operatorilor de instalații și valoarea cotelor care le sunt alocate vor fi transmise Comisiei după adoptarea în Consiliul de Miniștri".

11 Prin scrisoarea din 30 august 2006 adresată Republicii Polone, Comisia a arătat că, după o primă examinare a PNA, acesta era incomplet și că în acel stadiu nu era compatibil cu criteriile nr. 2 și 5 din anexa III la directivă. Comisia a invitat, prin urmare, Republica Polonă să răspundă în termen de 10 zile lucrătoare la mai multe întrebări și cereri de informații suplimentare. Comisia a adăugat că va fi în măsură să adopte o poziție referitoare la PNA în termen de cel mult trei luni de la primirea informațiilor complete.

12 Prin scrisoarea din 30 octombrie 2006, subsecretarul de stat din Ministerul Mediului din Polonia a solicitat Comisiei prelungirea termenului acordat pentru prezentarea răspunsului la scrisoarea din 30 august 2006 până la sfârșitul celei de a treia săptămâni a lunii noiembrie 2006 și a arătat printre altele că acest timp suplimentar îi permite pregătirea unor informații exacte și precizarea aspectelor esențiale, ceea ce va permite Comisiei să realizeze o evaluare corectă și într-adevăr completă a documentului transmis.

13 Republica Polonă a răspuns la scrisoarea din 30 august 2006 printr-o scrisoare din 29 decembrie 2006. Prin scrisoarea din 9 ianuarie 2007, aceasta a comunicat informații suplimentare.

14 La 26 martie 2007, în temeiul prevederilor articolului 9 alineatul (3) din directivă, Comisia a adoptat decizia C (2007) 1295 final privind PNA (denumită în continuare „decizia atacată"). În decizia atacată, Comisia stabilește încălcarea mai multor criterii din anexa III la directivă și, prin urmare, diminuează cu 76,132937 $MteCO_2$ cantitatea totală anuală de cote de emisie înscrisă în PNA, stabilindu-i plafonul la 208,515395 $MteCO_2$.

15 Dispozitivul deciziei atacate are următorul cuprins:

„*Articolul 1*

Următoarele aspecte ale [PNA] pentru prima perioadă de cinci ani vizată la articolul 11 alineatul (2) din directivă sunt incompatibile cu:

1. criteriile [nr.]1[-]3 din anexa III la directivă: proporția din cantitatea totală de cote care trebuie alocate – egală cu suma volumului anual de emisii de 76,132937 [MteCO_2], a nivelului de ajustare ulterior oricărei reduceri a numărului de instalații și a unei cincimi din cantitatea totală de cote alocată de [Republica Polonă] în temeiul articolului 13 alineatul (2) din directivă – nu este conformă cu estimările realizate în aplicarea Deciziei 280/2004/CE și nu este compatibilă cu potențialul, inclusiv tehnologic, de reducere a emisiilor din activități ce intră în sfera sistemului comunitar; această proporție se reduce la nivelul cotelor alocate pe baza proiectelor referitoare la instalațiile vizate de directivă, în curs de realizare în 2005, care au permis în cursul acestui an reducerea sau limitarea emisiilor, în limita datelor justificate și verificate; în plus, proporția din cantitatea totală de cote, potențial egală cu 6,2884 [MteCO_2] pe an corespunzând emisiilor suplimentare ale instalațiilor de combustie, în măsura în care aceste emisii nu sunt exclusiv legate de dezvoltarea de aceste instalații a unor activități noi și nu se bazează pe date justificate și verificate, conform metodologiei generale a [PNA];

2. criteriul [nr.]5 din anexa III la directivă: alocarea pentru anumite instalații a unor cote mai mari decât necesitățile lor estimate, din cauza recunoașterii măsurilor adoptate într-un stadiu precoce, a utilizării biomasei sau a cogenerării;

3. criteriul [nr.]6 din anexa III la directivă: informații privind modul în care nou-intrații vor putea începe să participe la sistemul comunitar;

4. criteriul [nr.]10 din anexa III la directivă: intenția [Republicii Polone] de a transfera cotele alocate inițial instalațiilor din sectorul producției de cocs către centralele electrice în caz de vânzare de aceste instalații de gaz de cocs centralelor electrice;

5. criteriul [nr.]12 din anexa III la directivă: cantitatea maximă a reducerii emisiilor certificate și a unității de reducere a emisiilor pe care operatorii le pot utiliza în sistemul comunitar, sub formă de procentaj din cotele alocate fiecărei instalații, stabilit la 25 %, nu este conformă cu obligațiile de complementaritate ale [Republicii Polone] care decurg din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto, în măsura în care depășește pragul de 10 %.

Articolul 2

Nu se vor ridica obiecții față de [PNA], sub rezerva efectuării modificărilor care urmează, într-un mod nediscriminatoriu, și a notificării către Comisie în cel mai scurt timp posibil, ținându-se cont de termenele necesare pentru executarea procedurilor naționale fără întârziere nejustificată:

1. cantitatea totală de cote ce trebuie alocate în cadrul sistemului comunitar va fi diminuată la valoarea sumei: volumului anual de emisii de 76,132937 [MteCO_2], nivelului de ajustare ulterior oricărei reduceri a numărului de instalații și unei cincimi din cantitatea totală de cote alocate de [Republica Polonă] în temeiul articolului 13 alineatul (2) din directivă; cotele alocate instalațiilor de combustie suplimentare se determină potrivit metodologiei generale indicate în [PNA], pe baza datelor privind emisiile justificate și verificate, care nu se referă decât la activități noi, în timp ce cantitatea totală este redusă la nivelul oricărei diferențe dintre cotele alocate instalațiilor menționate anterior și 6,2884 [MteCO_2], corespunzând rezervei anuale pentru aceste instalații; cantitatea totală se majorează cu cotele alocate pe baza proiectelor referitoare la instalațiile vizate de directivă, în curs de realizare în 2005, care au permis în cursul acestui an reducerea sau limitarea emisiilor, în măsura în care aceste reduceri sau limitări se bazează pe date justificate și verificate;

2. cotele alocate instalațiilor nu sunt mai mari decât nevoile estimate, din cauza recunoașterii măsurilor adoptate într-un stadiu precoce, a utilizării biomasei sau a cogenerării;

3. se furnizează informații privind modalitatea în care nou-intrații vor putea începe să participe la sistemul comunitar, în conformitate cu criteriile din anexa III la [directivă] și cu prevederile articolului 10 din aceasta;

4. cantitatea de cote alocată uneia dintre instalațiile menționate în [PNA] și având o activitate pe tot teritoriul național nu este ajustată din cauza închiderii altor instalații prezente pe acest teritoriu;

5. plafonul maxim de reduceri ale emisiilor certificate și de unități de reducere a emisiilor pe care operatorii le pot utiliza în sistemul comunitar, sub formă de procentaj din cotele alocate pentru fiecare instalație, este redus astfel încât să nu depășească pragul de 10 %.

Articolul 3

(1) Cantitatea totală anuală medie de cote care trebuie alocate de [Republica Polonă] în aplicarea [PNA] pentru instalațiile menționate în acest plan și nou-intraților – diminuată, pe de o parte, la nivelul sumei, cu ajustarea ulterioară oricărei reduceri a numărului de instalații și cu o cincime din cantitatea totală de cote alocate de [Republica Polonă] în temeiul articolului 13 alineatul (2) din directivă, și, pe de altă parte, la nivelul diferenței dintre cotele alocate instalațiilor de combustie suplimentare și 6,2884 milioane de tone care corespund rezervei anuale pentru aceste instalații, majorată ulterior cu cotele alocate datorită proiectelor referitoare la instalațiile vizate de directivă, în curs de realizare în 2005, care au permis în același an reducerea sau

limitarea emisiilor, în măsura în care aceste reduceri sau limitări provin exclusiv din lărgirea gamei lor de activități și se întemeiază pe date justificate și verificate – este egală cu 208,515395 [MteCO_2] și nu este depășită.

(2) [PNA] poate fi modificat fără acordul prealabil al Comisiei în cazul în care modificarea se referă la cotele alocate anumitor instalații, în limitele totalității cotelor care trebuie alocate instalațiilor menționate în plan, ca urmare a unor ameliorări ale calității datelor, sau în cazul în care aceasta constă în reducerea procentului cotelor care trebuie alocate în mod gratuit în limitele definite la articolul 10 din directivă.

(3) Orice modificare a [PNA] care vizează corectarea incompatibilităților indicate la articolul 1 din prezenta decizie, dar care se îndepărtează de modificările vizate la articolul 2, trebuie notificată în cel mai scurt timp posibil, ținând cont de termenele necesare pentru executarea procedurilor naționale fără întârzieri nejustificate, și necesită acordul prealabil al Comisiei în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă. Orice altă modificare a [PNA], cu excepția celor necesare în conformitate cu articolul 2 din prezenta decizie, este inadmisibilă.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.”

Procedura și concluziile părților

16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 mai 2007, Republica Polonă a introdus prezenta acțiune.

17 Prin act separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, Republica Polonă a solicitat să se statueze potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Prin Decizia din 10 iulie 2007, Tribunalul (Camera a cincea) a respins această cerere.

18 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a doua, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

19 Prin act separat depus la grefa Tribunalului la 7 septembrie 2007, Republica Polonă a introdus o cerere de măsuri provizorii, în care a solicitat președintelui Tribunalului să dispună suspendarea executării deciziei atacate. Prin Ordonanța din 9 noiembrie 2007, președintele Tribunalului a respins această cerere.

20 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 24 august 2007, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 5 octombrie 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis această cerere de intervenție. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a depus memoriul în intervenție la 19 decembrie 2007. Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 7 martie 2008, Republica Polonă și Comisia și-au prezentat observațiile cu privire la memoriul în intervenție depus de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

21 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 16 octombrie 2007, Republica Lituania a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Republicii Polone. Prin Ordonanța din 19 noiembrie 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a constatat că această cerere a fost formulată în conformitate cu articolul 115 din Regulamentul de procedură, dar după expirarea termenului de șase săptămâni prevăzut la articolul 115 alineatul (1) din același regulament. Prin urmare, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis această cerere, limitând drepturile Republicii Lituania la cele prevăzute la articolul 116 alineatul (6) din regulamentul menționat.

22 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 7 și, respectiv, la 20 februarie 2008, Republica Slovacă și Republica Ungară au formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Republicii Polone. Prin Ordonanța din 10 aprilie 2008, președintele Camerei a doua a Tribunalului a constatat că aceste două cereri au fost formulate în conformitate cu articolul 115 din Regulamentul de procedură, dar după expirarea termenului de șase săptămâni prevăzut la articolul 115 alineatul (1) din același regulament. Prin urmare, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis aceste două cereri, limitând drepturile Republicii Slovace și ale Republicii Ungare la cele prevăzute la articolul 116 alineatul (6) din regulamentul menționat.

23 Republica Polonă solicită Tribunalului:

— anularea în tot sau în parte a deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

24 Comisia, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

25 În general, astfel cum rezultă din rezumatul motivelor invocate de Republica Polonă, care figurează în prima parte a cererii, intitulată „Concluzii", motivele menționate urmăresc demonstrarea faptului că decizia atacată „a fost adoptat[ă] de Comisie cu toate că nu avea această competență, cu încălcarea normelor substanțiale de formă, a prevederilor Tratatului CE și depășindu-și atribuțiile".

26 Mai exact, în susținerea acțiunii, Republica Polonă invocă nouă motive întemeiate, în esență, pe de o parte, pe încălcarea prevederilor directivei, mai exact a articolului 9 alineatele (1) și (3), a criteriilor nr. 1-3 și 12 din anexa III și a articolului 13 alineatul (2), și, pe de altă parte, pe încălcarea dreptului de a lua cunoștință în cursul procedurii despre elementele de fapt în temeiul cărora a fost adoptată decizia atacată și pe o atingere adusă securității sale energetice.

I — *Cu privire la primul motiv, întemeiat pe adoptarea nelegală a deciziei atacate, după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din directivă*

A — *Argumentele părților*

27 Republica Polonă susține că prevederile articolului 9 alineatul (3) din directivă au fost încălcate de Comisie întrucât, după expirarea termenului de trei luni de care dispune, în temeiul acestui articol, pentru respingerea PNA sau a oricărui aspect al acestuia (denumit în continuare „termenul de trei luni"), nu mai avea dreptul de a adopta decizia atacată. Acest termen ar fi început să curgă de la data notificării PNA, mai exact în speță de la 30 iunie 2006. Scrisoarea Comisiei din 30 august 2006, în care aceasta solicita informații suplimentare referitoare la PNA, nu ar fi determinat suspendarea acestui termen. În susținerea tezei sale, Republica Polonă invocă Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2005, Regatul Unit/Comisia (T-178/05, Rec., p. II-4807), și în special punctele 55 și 73 din aceasta. Aceasta concluzionează că, pe de o parte, trebuie anulată decizia atacată și, pe de altă parte, trebuie să se considere că PNA a fost acceptat de Comisie.

28 Mai exact, ar rezulta din Hotărârea Regatul Unit/Comisia, punctul 27 de mai sus, că, atunci când Comisia apreciază că un PNA este incomplet, nu îl poate respinge și nu poate solicita notificarea unui nou PNA decât înainte de expirarea termenului de trei luni. Prin urmare, la punctul 7 din Comunicarea privind orientările suplimentare referitoare la planurile de alocare pentru perioada 2008-2012 a sistemului de comercializare a cotelor de emisie [COM (2005) 703 final] publicată la 22 decembrie 2005, Comisia ar fi indicat în mod eronat că termenul de trei luni nu trebuie să înceapă să curgă decât din momentul în care a fost transmis un PNA complet. De asemenea, în scrisoarea din 30 august 2006, Comisia ar fi reiterat această interpretare eronată a modalităților de aplicare a termenului de trei luni, indicând că va adopta o decizie într-un termen maxim de trei luni de la primirea informațiilor complete solicitate.

29 În ceea ce privește scrisoarea din 30 august 2006, Republica Polonă opinează că aceasta nu poate constitui o decizie de respingere a PNA. Cererea sa de prelungire a termenului de răspuns la această scrisoare s-ar fi referit la termenul de 10 zile care figura în acel loc, iar nu la termenul de trei luni. Aceasta arată că, deși nu a oferit niciun răspuns la această

scrisoare înainte de 29 decembrie 2006, Comisia nu a adoptat nicio decizie de respingere. Or, termenul de trei luni nu ar putea fi întrerupt de niciun act al uneia sau alteia dintre părțile la procedură.

30 În sfârșit, presupunând că absența informațiilor suplimentare solicitate prin scrisoarea din 30 august 2006 ar fi fost suficientă pentru a justifica o decizie de respingere a PNA, Comisia ar fi fost obligată atunci să adopte o astfel de decizie înainte de 30 septembrie 2006 și să solicite Republicii Polone să prezinte un nou PNA complet.

31 Comisia, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, opinează că, deși nu se precizează în directivă, este rezonabil să se considere că termenul de trei luni nu poate începe să curgă decât de la notificarea unui PNA complet. În temeiul principiului cooperării loiale cu statele membre, aceasta ar trebui să le solicite completarea unui PNA incomplet în termen de trei luni de la notificare. În orice caz, Comisia arată că, potrivit practicii administrative constante, trebuie să se rețină ca *dies a quo* a termenului de trei luni data de înregistrare a PNA notificat la Secretariatul general al Comisiei, mai precis, în speță, 6 iulie 2006.

B — *Aprecierea Tribunalului*

32 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că următoarele elemente nu sunt contestate de către părți. Pe de o parte, Republica Polonă a notificat PNA la 30 iunie 2006 și această notificare era însoțită de o scrisoare a ministrului polonez al mediului, în care se indica în mod expres că lipseau din PNA un anumit număr de elemente și că vor fi comunicate ulterior Comisiei. Pe de altă arte, Comisia a primit PNA la 30 iunie 2006. În plus, în scrisoarea din 30 august 2006, Comisia a menționat în mod expres Republicii Polone că, de fapt, PNA era incomplet și incompatibil cu anumite criterii din anexa III la directivă și o invita, în consecință, să răspundă la mai multe întrebări și solicitări de informații

suplimentare. În sfârșit, la 30 octombrie 2006, Republica Polonă a solicitat în mod oficial o prelungire a termenului de răspuns la întrebări și la cererile de informații suplimentare care figurau în scrisoarea din 30 august 2006.

33 În principal, trebuie să se aprecieze temeinicia argumentelor invocate de Republica Polonă, care urmăresc demonstrarea faptului că, în speță, termenul de trei luni prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din directivă, pe de o parte, a început să curgă la 30 iunie 2006, chiar dacă PNA era incomplet, și că, pe de altă parte, a expirat la 30 septembrie 2006.

34 În primul rând, în ceea ce privește aspectul dacă termenul de trei luni a început să curgă la 30 iunie 2006 cu toate că PNA notificat era incomplet, trebuie amintit mai întâi că, potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (3) din directivă, în termen de trei luni de la notificarea unui PNA de către un stat membru în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate respinge PNA în cauză sau orice element al acestuia, pe baza incompatibilității cu criteriile enumerate în anexa III sau a incompatibilității cu articolul 10 din directivă.

35 În al doilea rând, astfel cum Tribunalul a statuat deja, nu există nicio rațiune să se presupună că, atunci când este notificat un PNA incomplet, termenul de trei luni de care dispune Comisia pentru respingerea unui PNA nu poate începe să curgă. Astfel, un stat membru nu poate, notificând un PNA incomplet, să amâne la infinit adoptarea unei decizii de către Comisie în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă (Hotărârea Regatul Unit/Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 73).

36 În al treilea rând, rezultă din jurisprudență că respectiva competență de control și de respingere de către Comisie a PNA în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă este clar delimitată, aceasta având atât limite substanțiale, cât și limite temporale. Pe de o parte, acest control se limitează la evaluarea de către Comisie a compatibilității PNA cu criteriile din anexa III și cu dispozițiile articolului 10 din directivă și, pe de altă parte, trebuie să fie exercitat într-un termen de trei luni de la notificarea respectivului PNA de către statul membru (Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia, T-387/04, Rep., p. II-1195, punctul 104; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2007, Germania/Comisia, T-374/04, Rep., p. II-4431, punctul 116). În plus, în ceea ce privește limitele temporale, trebuie să se constate că articolul 9

alineatul (3) din directivă nu prevede decât un singur termen de trei luni în care Comisia trebuie să se pronunțe cu privire la PNA.

37 În lumina considerațiilor care precedă, Tribunalul consideră că în mod întemeiat Republica Polonă susține că termenul de trei luni a început să curgă de la notificarea PNA de către Republica Polonă, mai exact la 30 iunie 2006.

38 Această constatare nu poate fi repusă în discuție de argumentul Comisiei potrivit căruia, în esență, termenul de trei luni începe să curgă, în temeiul unei practici administrative constante, de la data înregistrării scrisorii de notificare a PNA către Secretariatul general al Comisiei, și anume, în speță, la 6 iulie 2006.

39 Astfel, trebuie să se constate mai întâi că nu este adus niciun element de probă de către Comisie în susținerea afirmației sale referitoare la existența unei astfel de practici administrative constante. În plus, trebuie să se arate că la articolul 9 alineatul (3) din directivă se indică în mod expres că punctul de la care începe să curgă termenul de trei luni este notificarea PNA. Or, în speță, Comisia nu contestă că a primit notificarea PNA la 30 iunie 2006.

40 În al doilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă termenul de trei luni a expirat la 30 septembrie 2006, trebuie să se aprecieze efectele produse de scrisoarea Comisiei din 30 august 2006, scrisoare în care, pe de o parte, aceasta constată caracterul incomplet și incompatibil al PNA și, pe de altă parte, invită Republica Polonă să răspundă la un anumit număr de întrebări și de solicitări de informații suplimentare.

41 Rezultă din jurisprudență că, mai întâi, controlul prealabil efectuat în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă nu duce în mod necesar la o decizie de autorizare. Astfel, Comisia nu trebuie să intervină decât în măsura în care consideră că este necesar să ridice obiecții față de anumite elemente ale PNA notificat și să adopte, în cazul în care statul membru refuză să își modifice PNA, o decizie de respingere. Aceste obiecții și decizia de respingere trebuie să intervină într-un termen de trei luni de la notificarea PNA. Într-adevăr, în caz contrar, PNA notificat devine definitiv și se bucură de o prezumție de legalitate care permite statului membru să îl pună în aplicare în cursul perioadei de alocare avute în vedere (Ordonanța EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 115). În plus, în raport cu competența clar delimitată de care dispune Comisia la examinarea PNA, după cum s-a amintit la punctul 36 de mai sus, astfel de obiecții și o decizie de respingere trebuie să se bazeze în mod obligatoriu pe constatarea unei incompatibilități a PNA notificat cu criteriile de evaluare enunțate în anexa III sau cu prevederile articolului 10 din directivă.

42 În continuare, în absența unei competențe generale de autorizare *stricto sensu* a Comisiei în privința PNA notificat, absența unor obiecții din partea sa la expirarea termenului de trei luni nu poate sta la baza vreunei prezumții de autorizare a PNA. Prin urmare, expirarea acestui termen are drept consecință numai faptul că PNA devine definitiv și poate fi pus în aplicare de statul membru (Ordonanța EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 120).

43 Prin urmare, Tribunalul consideră că înainte de expirarea termenului de trei luni Comisia poate interveni nu numai, inițial, formulând observații sau adresând întrebări în privința anumitor aspecte ale PNA notificat, ci și, ulterior, în caz de refuz al statului membru de a modifica PNA, adoptând o decizie de respingere a PNA notificat. Cu toate că adoptarea unei decizii de respingere are ca efect întreruperea curgerii termenului de trei luni, atunci când Comisia formulează obiecții sau adresează întrebări în legătură cu anumite aspecte ale PNA notificat, termenul de trei luni este suspendat.

44 Or, în speță, trebuie să se constate că, în scrisoarea din 30 august 2006, mai exact la două luni de la notificarea PNA, pe de o parte Comisia a atras oficial atenția Republicii Polone cu privire la caracterul nu numai incomplet, dar și incompatibil, în acel stadiu, al PNA în raport cu criteriile de apreciere aplicabile în cadrul examinării sale în temeiul

articolului 9 alineatul (3) din directivă. Pe de altă parte, aceasta a invitat Republica Polonă să răspundă la mai multe întrebări și solicitări de informații suplimentare pentru completarea PNA. În ceea ce privește aceste ultime solicitări, ele se refereau în special la lista nominală a operatorilor de instalații și la cantitatea de cote pe care Republica Polonă intenționa să le aloce acestora, date care lipseau din PNA. Or, aceste două tipuri de date, necesare potrivit criteriului nr. 10 din anexa III la directivă, prezentau un caracter fundamental pentru a permite Comisiei să examineze compatibilitatea PNA. În absența unor astfel de date, trebuie să se recunoască faptul că PNA nu putea fi examinat de către Comisie potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă. În sfârșit, Tribunalul constată că rezultă din elementele dosarului că, în urma scrisorii din 30 august 2006, Republica Polonă nu a refuzat să modifice PNA și să răspundă la întrebările adresate de Comisie în scrisoarea menționată.

45 Rezultă din raționamentul care precedă că scrisoarea din 30 august 2006 cuprindea obiecții care fuseseră ridicate de Comisie în termenul de trei luni, în sensul jurisprudenței citate la punctele 41 și 42 de mai sus. Prin urmare, în raport cu considerațiile expuse la punctul 43 de mai sus, în mod eronat Republica Polonă susține că, în speță, termenul de trei luni, care a fost suspendat de obiecțiile și de întrebările care figurau în scrisoarea din 30 august 2006, a expirat la 30 septembrie 2006.

46 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție întrucât Comisia nu a adoptat o decizie de respingere a PNA înainte de expirarea termenului de trei luni. Astfel, după cum s-a amintit la punctul 42 de mai sus, o decizie de respingere a unui PNA, care este susceptibilă de a interveni într-o a doua etapă, nu poate fi adoptată decât în măsura în care statul membru vizat a respins obiecțiile Comisiei sau a refuzat modificarea PNA. Or, în speță, nu se contestă că ministrul polonez al mediului, în scrisoarea sa care însoțea PNA, notificat la 30 iunie 2006, atrăgea chiar de la această dată atenția serviciilor Comisiei cu privire la caracterul incomplet al PNA și asupra faptului că elementele care lipseau vor fi comunicate ulterior. În plus, nu se contestă nici că, ulterior scrisorii Comisiei din 30 august 2006, Republica Polonă, departe de a refuza să răspundă la întrebările și la solicitările Comisiei care figurau în scrisoarea menționată, și anume în sensul modificării PNA, a solicitat Comisiei, dimpotrivă, cu ocazia discuțiilor între serviciile sale și cele ale Comisiei și apoi oficial prin scrisoarea din 30 octombrie 2006, să prelungească termenul acordat pentru a-și putea prezenta răspunsurile la întrebările și la solicitările de informații suplimentare. În plus, rezultă din scrisoarea din 30 octombrie 2006 că insista asupra faptului că astfel Comisia putea proceda la o

evaluare corectă și cu adevărat completă a PNA. În aceste condiții, în mod întemeiat Comisia a considerat că PNA nu trebuia să fie respins în acest stadiu, înainte de primirea răspunsului Republicii Polone la întrebările și la solicitările de informații suplimentare cuprinse în scrisoarea sa din 30 august 2006.

47 Rezultă din ansamblul argumentației care precedă că primul motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

II — *Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și pe încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă*

A — *Argumentele părților*

48 Republica Polonă susține că au fost încălcate de către Comisie prevederile articolului 9 alineatul (1) din directivă, întrucât aceasta s-a îndepărtat, fără motiv și „fără o motivație relevantă", de evaluarea datelor înscrise în PNA și că a substituit analiza acestor date cu analiza propriilor date obținute în urma aplicării incoerente a propriei metode de analiză economică.

49 În primul rând, Republica Polonă susține că, în decizia atacată, Comisia a înlăturat din analiza sa datele pe care le-a furnizat în PNA, precum și pe cele pe care i le-a comunicat ca răspuns la întrebările Comisiei prin scrisoarea din 30 august 2006. Pentru justificarea respingerii acestor date, Comisia ar fi invocat lipsa lor de fiabilitate, fără a furniza, cu toate acestea, un motiv mai precis. Astfel, Republica Polonă afirmă că, în considerentul (5) al deciziei atacate, Comisia a indicat numai că „prin urmare, nu se poate exclude că emisiile reale au fost supraevaluate datorită cifrelor referitoare la emisiile din anii anteriori comunicate de [Republica Polonă]". Comisia ar fi „discreditat"

astfel datele furnizate de Republica Polonă și toate eforturile de pregătire a PNA pe baza și în conformitate cu propriile sale instrucțiuni.

50 În plus, aceasta reproșează Comisiei că nu a demonstrat că datele înscrise în PNA erau incorecte. Or, în ceea ce privește în special emisiile declarate de Republica Polonă înainte de 2005, acestea ar fi făcut obiectul unui raport în cadrul CCONUSC și ar fi fost controlate de Comisie, fără a exista cea mai mică observație din partea acesteia.

51 Republica Polonă adaugă că, în lumina prevederilor articolului 9 alineatul (3) din directivă, Comisia este obligată să efectueze o apreciere individuală, pe sectorul economic acoperit de directivă, a datelor care au servit statului membru pentru pregătirea PNA. În această privință, ea amintește că criteriul nr. 3 din anexa III la directivă recunoaște statelor membre dreptul de a-și întemeia metodele de alocare a cotelor pe datele utilizate în ceea ce privește activitățile diferitelor sectoare economice acoperite de directivă.

52 În replică, Republica Polonă susține că poziția adoptată de Comisie, care a determinat-o să nu ia în considerare datele care figurează în PNA, decurge din interpretarea eronată și nejustificată de către Comisie a rolului său în procesul de evaluare a PNA. Potrivit acesteia, misiunea Comisiei consta în a dovedi, prin intermediul unei argumentații complete, că metoda aplicată în PNA încălca prevederile directivei.

53 Or, tot în replică, Republica Polonă insistă asupra faptului că, pentru a putea înlătura metoda reținută pentru elaborarea PNA, Comisia trebuia, respectând „rolul predominant" al statelor membre în această privință, să dovedească într-un mod irefutabil și clar că această metodă încalcă prevederile directivei. De asemenea, Republica Polonă consideră că, atât în decizia atacată, cât și în memoriul în apărare, Comisia nu a făcut dovada că datele utilizate în PNA nu sunt obiective și fiabile. Pe de altă parte, în considerentul (5) al deciziei atacate, Comisia însăși ar recunoaște că, în momentul adoptării acesteia, nu dispunea de nicio probă privind caracterul eronat sau

inexact al datelor înscrise în PNA și ar constata numai că nu se putea exclude că datele înscrise în PNA „majorează în mod exagerat nivelurile reale ale emisiilor de gaze”.

54 În al doilea rând, Republica Polonă susține că, fără nicio justificare sau consultare a statului membru vizat, Comisia nu are dreptul să substituie datele înscrise în PNA al acestuia cu propriile date obținute în urma aplicării propriei metode de analiză economică, aceasta substituind de asemenea metoda reținută de respectivul stat membru. Pentru evaluarea unui PNA, Comisia nu ar avea decât dreptul de a examina datele furnizate de statul membru. O astfel de metodă de apreciere a datelor respective s-ar distinge atât de introducerea de către Comisie a propriei metode de analiză economică, cât și de înlocuirea în acest model cu propriile date, de corectarea discreționară a acestora de către Comisie și, în sfârșit, de ordinul adresat Republicii Polone de a utiliza rezultatele astfel obținute.

55 Potrivit Republicii Polone, Comisia nu a arătat nici în orientările sale complementare din 2005 (a se vedea punctul 28 de mai sus), nici în scrisoarea din 30 august 2006 că intenționa să utilizeze modelul Primes ca model de analiză economică în evaluarea creșterii produsului intern brut (PIB) și a potențialului de reducere a emisiilor. Abia în raportul din 27 octombrie 2006 privind progresele realizate în îndeplinirea obiectivelor Protocolului de la Kyoto [COM (2006) 658 final], publicat după ce Republica Polonă a notificat PNA, Comisia ar fi indicat că, pentru evaluarea conformității unui PNA cu criteriile nr. 2 și 3 din anexa III la directivă, s-ar întemeia pe „metoda PIB”, spre deosebire de „metoda sectorială” reținută de Republica Polonă în PNA.

56 Prin urmare, în ceea ce privește fiabilitatea modelului Primes, Republica Polonă constată că, înainte de adoptarea deciziei atacate, Comisia era în posesia unor date mai precise și mai actualizate referitoare la PIB polonez. Aceasta ar rezulta din nota de subsol nr. 24 din decizia atacată, în care Comisia a arătat că nu a ținut cont de datele din previziunile interimare din februarie 2007, publicate de Direcția Generală Afaceri

Economice și Financiare la 16 februarie 2007, întrucât nu erau disponibile decât pentru șapte state membre și, astfel, nu constituiau un ansamblu de date suficient de coerent și echitabil pentru ansamblul Uniunii.

57 În ceea ce privește afirmația Comisiei din memoriul în apărare potrivit căreia, conform principiului egalității de tratament, metoda de evaluare a PNA trebuie să fie identică pentru toate aceste state, aceasta ar fi contrară atât propriilor orientări privind elaborarea unui PNA, cât și practicii sale decizionale în materie în privința altor state membre. Republica Polonă arată că utilizarea datelor disponibile cele mai recente și cele mai precise nu constituie o „discriminare".

58 Aceasta adaugă că, în niciun moment din cursul procedurii de evaluare a PNA, Comisia nu i-a permis să prezinte observații privind, pe de o parte, constatarea potrivit căreia metoda sa de evaluare pentru elaborarea PNA ar încălca prevederile dreptului comunitar și, pe de altă parte, opțiunea acesteia de evaluare a nivelului autorizat de emisii potrivit „metodei PIB" în locul „metodei sectoriale" și, în sfârșit, funcționarea modelului Primes reținut de Comisie. Discuțiile din cadrul comitetelor și organelor reprezentative privind criteriile care trebuie reținute de Comisie nu o pot dispensa de obligația de a prezenta Republicii Polone concluziile sale în cursul procedurii administrative. Prin urmare, în absența unei astfel de consultări prealabile, Comisia ar fi încălcat principiul cooperării dintre instituțiile Comunității și statele membre.

59 În replică, Republica Polonă arată în susținerea primului motiv că, în temeiul directivei, Comisia dispune de un rol limitat constând exclusiv în evaluarea în raport cu criteriile prevăzute de directivă a PNA care i-au fost notificate. În plus, aceasta amintește că, potrivit prevederilor articolului 11 alineatul (2) din directivă, fiecare stat membru decide cu privire la cantitatea totală de cote care trebuie alocate și inițiază procesul de atribuire a cotelor în favoarea operatorilor vizați. Ea susține că, înainte de respingerea unui PNA sau înainte de impunerea unor autorizații de emisie de gaze cu efect de seră mai restrânse decât cele prevăzute în PNA, Comisia este obligată să demonstreze în mod clar și detaliat că PNA nu este conform dreptului comunitar. În opinia Republicii

Polone, obiectivul evaluării unui PNA de către Comisie nu este să se substituie statului membru în elaborarea propriului PNA.

60 Comisia susține că al doilea motiv se referă la modalitatea în care a exploatat datele înscrise într-un PNA în stadiul evaluării acestuia.

61 Cu toate acestea, Republica Polonă ar fi invocat în replică, în partea consacrată primului motiv, un motiv nou întemeiat pe încălcarea articolului 9 alineatul (3) din directivă, în sensul că Comisia și-ar fi depășit competențele de control care îi sunt conferite prin această directivă. Or, Comisia arată că primul motiv invocat în cererea introductivă nu se referea decât la faptul că decizia atacată ar fi fost adoptată după expirarea termenului de trei luni. Prin urmare, acest motiv ar trebui declarat inadmisibil, potrivit prevederilor articolului 44 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 48 alineatul (2) din regulamentul de procedură.

62 În principal, Comisia arată că în decizia atacată a considerat că anumite aspecte ale PNA nu erau conforme cu mai multe criterii din anexa III la directivă. Aceasta adaugă că a stabilit cantitatea anuală de cote de emisie de gaze cu efect de seră în cauză la 208,515395 $MteCO_2$ diminuând astfel cu 76,132937 $MteCO_2$ cantitatea anuală de cote de emisie de gaze cu efect de seră propusă de Republica Polonă în PNA.

63 Ea amintește că, potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă, evaluând PNA în lumina criteriilor 1-3 din anexa III la directivă, a ținut cont de trei indicatori, și anume, pe de o parte, de datele verificate referitoare la emisiile reale de gaze cu efect de seră în 2005 (în cadrul criteriului nr. 2), pe de altă parte, de prevederile privind creșterea PIB în 2010 și, în sfârșit, de tendințele privind intensitatea în carbon pentru anii 2005-2010 (acești doi ultimi indicatori aparținând criteriului nr. 3). Prin „date verificate" trebuie să se înțeleagă date transmise de instalații, ulterior supravegheate, înregistrate și verificate de experți independenți.

64 Comisia susține că o apreciere corectă a unui PNA pe baza articolului 9 alineatul (3) din directivă trebuie să permită să se evite formarea unor excedente de cote care riscă să determine în continuare o „prăbușire a prețului" cum s-a produs în perioada de comercializare 2005-2007. Numai o „raritate de cote adecvată" ar putea contribui la realizarea obiectivului directivei care este reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în condiții rentabile și eficiente din punct de vedere economic. În această privință, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord afirmă că ar trebui să se ia în considerare de către Comisie în alegerea datelor faptul că acordarea alocărilor solicitate de Republica Polonă ar determina un excedent de alocare imediat și, prin urmare, un exces de oferte pe piața de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, ceea ce s-ar repercuta asupra prețului cotelor menționate.

65 Comisia, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, consideră că articolul 9 alineatul (3) din directivă nu o obligă la utilizarea metodei de analiză reținute de statul membru vizat și a datelor înscrise în PNA pe care îl examinează. Cu siguranță, ea nu contestă că statele membre dispun de o „largă putere discreționară" în executarea PNA după evaluarea de către Comisie. Cu toate acestea, pentru evaluarea unui PNA în raport cu criteriile din anexa III și cu articolul 10 din directivă, ea ar trebui să utilizeze datele cele mai obiective și cele mai fiabile, precum și, în temeiul principiului egalității de tratament între statele membre, aceeași metodă de analiză economică pentru toate, ceea ce ar putea să o conducă uneori, față de unele dintre ele, la utilizarea unor date care nu sunt perfect actualizate. Comisia adaugă că această obligație, și anume utilizarea de date fiabile în privința emisiilor, în cadrul evaluării PNA, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă, decurge din articolele 14 și 15 din aceasta și din Decizia 2004/156/CE a Comisiei din 29 ianuarie 2004 de stabilire a orientărilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu directiva (JO, L 59, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 3). Datorită largii puteri de apreciere de care beneficiază în cadrul evaluărilor economice și ecologice complexe efectuate cu ocazia controlului PNA, ea nu ar fi obligată să furnizeze explicații detaliate privind utilizarea indicatorilor economici și de mediu. În sfârșit, ea susține că aprecierea pe care o efectuează în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă nu vizează înlocuirea PNA, ci doar stabilirea unui nivel maxim pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

66 Pentru a demonstra că statele membre puteau utiliza propriile metode de calcul pentru determinarea cantității totale de cote care trebuie alocate, aceasta citează ca exemplu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Slovenia, Republica Franceză și Regatul Danemarcei, care nu au depășit „limita stabilită" pentru cantitatea de cote posibilă în cadrul celei de a doua perioade de comercializare, astfel încât nici PNA ale lor, nici cantitățile totale de cote înscrise în acestea nu au fost respinse.

67 Potrivit Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, alegerea politicii operată de Comisie în privința datelor, care implică prin natura sa o decizie economică complexă și care face obiectul unui control jurisdicțional restrâns, nu se limitează la o apreciere a calității datelor vizate, ci cuprinde și o evaluare a reacției pe care piața o poate avea față de calitatea acestor date. În plus, o propunere de alocare excesivă precum cea în cauză în speță ar risca să aibă un impact important asupra sistemului de comercializare de cote de emisie de gaze cu efect de seră în Comunitate. Prin urmare, propunerea de alocare menționată ar trebui examinată în raport cu cotele suplimentare solicitate de alte state membre în cadrul PNA respective.

68 În opinia Comisiei, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în primul rând, ea ar fi decis astfel să rețină datele privind emisiile în toate statele membre în cursul anului 2005, astfel cum au fost publicate la 15 mai 2006 în *Jurnalul independent al tranzacțiilor comunitare (Community Independent Transaction Log)* (CITL). Aceasta adaugă că, prin comunicatul de presă din aceeași zi, a indicat că aprecia aceste date ca fiind cele mai bune și cele mai exacte și că va ține cont de ele la evaluarea PNA pentru perioada 2008-2012. Aceste date ar fi fost de asemenea reluate în raportul din 2006 (a se vedea punctul 55 de mai sus) și, în ceea ce privește Republica Polonă, ar fi fost completate pe baza răspunsului acesteia la scrisoarea din 30 august 2006. Comisia precizează că, spre deosebire de datele privind emisiile referitoare la anul 2005, cele notificate de Republica Polonă în PNA, care se refereau la ani anteriori anului 2005, nu fuseseră verificate în mod independent și că nu excludea că acestea „majorează în mod exagerat nivelurile reale ale emisiilor de gaze". Faptul că aceste date au făcut obiectul unui raport în cadrul CCONUSC și că au fost supravegheate în această privință de către Comisie nu ar determina în mod automat „recunoașterea" în cadrul sistemului de comercializare a cotelor.

69 În al doilea rând, Comisia arată, pe de o parte, că nu a utilizat modelul Primes decât pentru stabilirea indicatorului privind intensitatea în carbon pentru perioada 2005-2010 și, pe de altă parte, că este vorba despre un model care integrează datele cele mai fiabile cu privire la gradul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Acest sistem de date ar fi elaborat și administrat, pentru Comisie, de experți independenți de la Universitatea din Atena. Aceste date ar fi fost strânse în aceeași perioadă pentru toate statele membre, ceea ce ar garanta, prin urmare, un nivel comparabil de coerență și exactitate. În sfârșit, faptul că examinarea PNA s-a dovedit imposibilă în al doilea semestru 2006, deoarece informațiile indispensabile în acest scop nu ar fi fost trimise de Republica Polonă Comisiei decât în 2007, nu pot plasa Republica Polonă într-o situație diferită, și anume mai avantajoasă, în ceea ce privește utilizarea previziunilor referitoare la PIB decât cea a celorlalte state membre care notificaseră un PNA complet.

B — *Aprecierea Tribunalului*

70 Tribunalul constată că al doilea motiv se împarte în două aspecte. În ceea ce privește primul aspect, Republica Polonă reproșează Comisiei că a înlăturat, fără motiv și „fără o motivare pertinentă", metoda de analiză economică pe care o reținuse, precum și datele înscrise în PNA. În raport cu înscrisurile depuse de părți, Tribunalul consideră că, în cadrul acestui aspect al celui de al doilea motiv, Republica Polonă reproșează Comisiei încălcarea obligației de motivare în sensul articolului 253 CE. În ceea ce privește al doilea aspect, ea îi reproșează că a încălcat prevederile articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă, pe de o parte, înlocuind metoda și datele menționate cu propria metodă de evaluare și cu propriile date obținute pe baza acesteia și, pe de altă parte, impunându-i, în cadrul controlului PNA, un plafon pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

1. Cu privire la existența unui pretins motiv nou, invocat de Republica Polonă în stadiul replicii și întemeiat pe depășirea de către Comisie a competențelor sale de control

71 Trebuie să se examineze dacă, astfel cum susține Comisia, critica întemeiată pe o încălcare a articolului 9 alineatul (3) din directivă, deoarece Comisia și-ar fi depășit competențele de control care îi sunt conferite prin acest articol, constituie un motiv nou care, prin urmare, trebuie respins.

72 Rezultă din dispozițiile articolului 44 alineatul (1) litera (c) coroborate cu dispozițiile articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură că cererea introductivă de instanță trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate și că invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.

73 Mai întâi, în speță, astfel cum rezultă din concluziile care figurează în ultima parte a cererii introductive (a se vedea punctul 25 de mai sus), Republica Polonă reproșează Comisiei, într-un mod general, că a adoptat decizia atacată cu toate că nu avea competența respectivă, „cu încălcarea normelor substanțiale, a prevederilor Tratatului CE și depășindu-și atribuțiile". Din acest rezumat al motivelor invocate de Republica Polonă rezultă că încă din stadiul cererii introductive aceasta a reproșat Comisiei depășirea competențelor pe care i le conferă articolul 9 alineatul (3) din directivă în cadrul atribuției sale de evaluare a PNA.

74 În plus, Tribunalul constată că, la punctul 53 din cererea introductivă, Republica Polonă susține, în cadrul celui de al doilea motiv, că în evaluarea unui PNA Comisia are numai dreptul să examineze compatibilitatea datelor depuse de statul membru vizat cu criteriile de evaluare enunțate în directivă. În schimb, Comisia nu ar avea dreptul, în acest cadru, să introducă propriile date în locul datelor furnizate de statul membru. Tribunalul observă de asemenea că Republica Polonă adaugă, la același punct din cererea introductivă, că nu trebuie să se confunde aprecierea Comisiei referitoare la datele furnizate de un stat membru în cadrul PNA cu introducerea de către aceasta a

propriei metode de analiză economică, cu substituirea datelor înscrise într-un PNA cu propriile sale date, cu corectarea discreționară a acestora sau cu ordinul pe care i l-a adresat Comisia de a utiliza rezultatele astfel obținute.

75 În continuare, Tribunalul arată că, la punctul 54 din cererea introductivă, Republica Polonă susține că fiecare stat membru are dreptul, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă, de a aștepta din partea Comisiei efectuarea unei aprecieri individuale a datelor folosite la elaborarea PNA. De asemenea, la punctul 56 din cererea introductivă, Republica Polonă reproșează Comisiei că nu a demonstrat că datele înscrise în PNA erau inadecvate.

76 Prin urmare, trebuie să se arate că argumentele expuse de Republica Polonă la punctul 8 din replică, în cadrul primului motiv, sunt în esență identice cu cele dezvoltate în același stadiu al procedurii scrise, dar în cadrul celui de al doilea motiv (a se vedea punctul 53 de mai sus). Astfel, în ambele cazuri, aceasta susține în esență că, pentru adoptarea unei decizii precum decizia atacată și mai exact pentru înlăturarea metodei de evaluare reținute de statul membru vizat, Comisia trebuie, respectând „rolul predominant" al statelor membre în elaborarea PNA, să dovedească în mod irefutabil și clar că metoda respectivă încalcă prevederile directivei. Or, trebuie să se constate că Comisia nu a invocat inadmisibilitatea acestei argumentații expuse în replică în susținerea celui de al doilea motiv. În sfârșit, rezultă din argumentele expuse la punctul 52 de mai sus, care au fost dezvoltate de asemenea în stadiul replicii în susținerea celui de al doilea motiv, că Republica Polonă susține în mod expres că poziția adoptată de Comisie, care nu a luat în considerare datele ce figurează în PNA, decurge dintr-o interpretare eronată și nejustificată a acesteia cu privire la rolul său în procesul de evaluare a PNA.

77 În orice caz, Tribunalul arată că în memoriul în apărare Comisia, pe de o parte, a constatat ea însăși că al doilea motiv se referea la modul în care exploatase datele înscrise într-un PNA în stadiul evaluării acestuia și, pe de altă parte, a răspuns în mod clar la acest motiv în sensul că se referea la condițiile de exercitare a atribuției sale de control al PNA, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă.

78 Rezultă din constatările care precedă că Republica Polonă, încă din stadiul cererii introductive, nu numai că a reproșat Comisiei că nu a respectat condițiile de exercitare a competenței sale de evaluare a PNA întemeiate pe prevederile articolului 9 alineatul (3) din directivă, ci și, în plus, a susținut în esență că Comisia depășise sfera competenței menționate substituind cu metoda sa de analiză economică și cu datele sale pe acelea reținute în PNA, corectând în mod discreționar datele respective și obligând-o să utilizeze rezultatele pe care le-a obținut astfel.

79 Prin urmare, contrar celor susținute de Comisie, critica întemeiată pe o încălcare a articolului 9 alineatul (3) din directivă, întrucât Comisia ar fi depășit competențele de control care îi sunt conferite prin acest articol, nu constituie un motiv nou. Prin urmare, acesta este admisibil.

2. Cu privire la temeinicia celui de al doilea motiv

a) Observații introductive

80 Pentru început, trebuie amintite obiectivele urmărite de directivă, repartizarea competențelor între Comisie și statele membre în temeiul prevederilor acesteia și, în sfârșit, întinderea controlului jurisdicțional exercitat de instanța comunitară asupra unei decizii precum decizia atacată.

Cu privire la obiectivele directivei

81 În ceea ce privește obiectivele urmărite de directivă, Tribunalul a statuat deja că principalul obiectiv declarat al Directivei 2003/87 este reducerea în mod substanțial a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru a putea respecta angajamentele Comunității și ale statelor membre în ceea ce privește Protocolul de la Kyoto. Acest obiectiv trebuie îndeplinit cu respectarea unei serii de „subobiective" și utilizând anumite instrumente. Principalul instrument în acest scop îl constituie sistemul de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră [articolul 1 și considerentul (2) al directivei], a cărui funcționare este determinată de anumite „subobiective", și anume menținerea condițiilor de rentabilitate și eficiență economică, menținerea dezvoltării economice și a ocupării forței de muncă, precum și a integrității pieței interne și a condițiilor de concurență [articolul 1 și considerentele (5) și (7) ale directivei menționate] (Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 124).

Cu privire la repartizarea competențelor între Comisie și statele membre

82 În ceea ce privește repartizarea sarcinilor și competențelor între Comisie și statele membre în cazul transpunerii unei directive din domeniul mediului, este necesar a se aminti conținutul articolului 249 al treilea paragraf CE, potrivit căruia: „[d]irectiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinatar cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele". Rezultă astfel că, atunci când directiva respectivă nu indică forma și mijloacele de aducere la îndeplinire a unui rezultat specific, libertatea de acțiune a statului membru în ceea ce privește alegerea formelor și mijloacelor adecvate pentru obținerea rezultatului menționat rămâne, în principiu, deplină. Cu toate acestea, statele membre au obligația, în cadrul libertății care le este acordată de prevederile articolului 249 al treilea paragraf CE, să aleagă cele mai adecvate forme și mijloace în scopul asigurării efectului util al directivelor. Reiese astfel, deopotrivă, că, în lipsa unei reguli comunitare care să indice, în mod clar și precis, forma și mijloacele ce trebuie folosite de către statul membru, revine Comisiei, în cadrul exercitării competenței sale de control, întemeiată în special pe prevederile articolelor 211 CE și 226 CE, sarcina de a demonstra temeinic că instrumentele utilizate de către statul membru în acest scop contravin dreptului comunitar (Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 78 și jurisprudența citată).

83 Este necesar să se adauge că numai prin aplicarea principiilor amintite se asigură respectarea principiului subsidiarității, consacrat de articolul 5 al doilea paragraf CE, obligatoriu pentru instituțiile comunitare în exercitarea funcțiilor normative ce le aparțin și care se consideră a fi fost respectat în privința adoptării Directivei 2003/87 [considerentul (30) al directivei]. În temeiul acestui principiu, Comunitatea nu intervine în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă decât în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot să fie realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre, însă pot fi realizate mai bine la nivel comunitar datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii preconizate. Prin urmare, într-un domeniu precum mediul, reglementat prin articolele 174 CE-176 CE, în cadrul căruia competențele sunt împărțite între Comunitate și statele membre, sarcina probei revine Comunității, mai exact revine în cazul de față Comisiei, care trebuie să demonstreze în ce măsură competențele statului membru și, prin urmare, marja de manevră a acestuia sunt limitate în ceea ce privește condițiile precizate la punctul 82 de mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 79).

84 În privința directivei, trebuie să se arate că, pentru punerea în aplicare a sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, aceasta determină în mod clar și explicit la articolul 9 alineatele (1) și (3) și la articolul 11 alineatul (2) repartizarea competențelor între statele membre și Comisie pentru elaborarea, controlul și punerea în aplicare a PNA. Prin urmare, având în vedere strânsa legătură dintre acestea în privința repartizării competențelor, aceste articole trebuie analizate împreună atât în ceea ce privește interpretarea lor, cât și aprecierea oricărui motiv întemeiat pe încălcarea acestora.

— Cu privire la competențele statelor membre

85 În ceea ce privește competențele statelor membre, rezultă în mod univoc din articolul 9 alineatul (1) și din articolul 11 alineatul (2) din directivă că statele membre sunt singurele competente, în primul rând, să elaboreze un PNA în care precizează cantitatea totală de cote pe care intenționează să le aloce pentru perioada respectivă și modul în care propun să fie alocate acestea și, în al doilea rând, să decidă cu privire la cantitatea totală de cote pe care le alocă pentru fiecare perioadă de cinci ani și să inițieze procesul de alocare individuală a acestor cote.

86 Cu certitudine, în temeiul articolului 9 alineatul (1) a doua teză din directivă, exercitarea acestor competențe exclusive de către statele membre trebuie să se bazeze pe criterii obiective și transparente, precum cele enumerate în anexa III la directivă. De asemenea, potrivit articolului 9 alineatul (3) a doua teză din directivă, în cazul în care Comisia respinge în întregime sau parțial un PNA, statul membru adoptă o decizie în temeiul articolului 11 alineatul (2) din directivă numai în cazul în care modificările propuse sunt acceptate de Comisie.

87 Cu toate acestea, trebuie să se arate că directiva nu prevede în mod clar și precis forma și mijloacele de aducere la îndeplinire a rezultatului pe care îl stabilește. În plus, după cum s-a amintit la punctul 85 de mai sus, statele membre sunt singurele competente să elaboreze un PNA și să decidă cu privire la cantitatea totală de cote care trebuie alocate. Prin urmare, trebuie să se considere că acestea joacă un rol central în punerea în aplicare a sistemului de comercializare a gazelor cu efect de seră.

88 În aceste condiții, astfel cum Tribunalul a statuat deja, ele dispun, prin urmare, de o anumită marjă de manevră pentru transpunerea directivei (a se vedea în acest sens Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 80) și, așadar, pentru alegerea măsurilor pe care le consideră cele mai bine adaptate pentru aducerea la îndeplinire, în contextul specific al pieței energetice naționale, a obiectivului stabilit de directiva menționată.

— Cu privire la competențele Comisiei

89 În ceea ce privește competențele Comisiei, rezultă în mod univoc din prevederile articolului 9 alineatul (3) din directivă că respectiva competență de control și de respingere de către Comisie a PNA este, după cum s-a amintit la punctul 36 de mai sus, clar delimitată. Astfel, în ceea ce privește limitele substanțiale ale acestei competențe, Comisia este abilitată numai să verifice conformitatea măsurilor adoptate de statul membru cu criteriile enunțate în anexa III și cu prevederile articolului 10 din directivă. În plus, potrivit prevederilor articolului 9 alineatul (3) ultima teză din directivă, Comisia este obligată, atunci când decide respingerea unui PNA, să își motiveze decizia. Cu toate acestea, rezultă din jurisprudență că, în cazul în care exercitarea acestei competențe clar delimitate de control al PNA implică efectuarea de evaluări economice și ecologice

complexe, realizate din perspectiva obiectivului general de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prin intermediul unui sistem de comercializare de cote rentabil și eficient din punct de vedere economic [articolul 1 și considerentul (5) al directivei], Comisia se bucură, la rândul său, de o marjă de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 80).

90 În plus, pentru a permite statelor membre să adopte, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din directivă, o decizie cu privire la cantitatea totală de cote care trebuie alocate, cu respectarea obligației prevăzute la articolul 9 alineatul (3) a doua teză din directivă, potrivit căreia respectiva decizie poate fi adoptată numai în cazul în care modificările propuse au fost acceptate de Comisie, trebuie să se considere că, atunci când evaluează un PNA, Comisia are dreptul de a emite critici specifice referitoare la incompatibilitățile constatate și, dacă este cazul, de a formula propuneri sau recomandări, astfel încât statul membru să fie în măsură își modifice PNA într-un mod în care, în opinia Comisiei, să devină compatibil cu criteriile de control prevăzute de directivă.

Cu privire la întinderea controlului jurisdicțional

91 Reiese astfel că, în cadrul controlului de legalitate pe care îl efectuează în această privință, instanța comunitară exercită un control complet asupra bunei aplicări de către Comisie a normelor de drept relevante, al căror domeniu de aplicare trebuie să fie determinat potrivit metodelor de interpretare recunoscute de jurisprudență. În schimb, Tribunalul nu ar putea să se substituie Comisiei în ceea ce privește efectuarea de către aceasta, în contextul amintit, a evaluărilor economice și ecologice complexe. Din acest punct de vedere, Tribunalul este obligat să se limiteze la a verifica dacă măsura respectivă nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere, dacă Comisia nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere și dacă au fost pe deplin respectate garanțiile procedurale, care dobândesc o importanță fundamentală în acest context (a se vedea Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 81 și jurisprudența citată).

92 În lumina tuturor principiilor amintite mai sus trebuie, așadar, să se examineze temeinicia celui de al doilea motiv invocat de Republica Polonă, care urmărește, în esență, ca Tribunalul să aprecieze dacă, adoptând decizia atacată, Comisia a încălcat prevederile articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă, prin faptul că ar fi adus atingere competenței de elaborare și de punere în aplicare a PNA a statelor membre, potrivit articolului 9 alineatul (1) și articolului 11 alineatul (2) din directivă, și, prin urmare, și-ar fi depășit competența de control al PNA pe care i-o conferă articolul 9 alineatul (3) din directivă.

b) Cu privire la decizia atacată

93 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că, la articolul 1 alineatul (1) din decizia atacată, Comisia constată în special că o parte din cantitatea totală de cote pe care Republica Polonă propune să le aloce în PNA, mai exact 76,132937 $MteCO_2$ pe an, este incompatibilă cu criteriile nr. 1-3 din anexa III la directivă. În același timp, la articolul 2 punctul 1 din decizia atacată, Comisia precizează că nu se vor ridica obiecții față de PNA, sub rezerva efectuării totuși a unui număr de modificări, mai exact cantitatea totală de cote care trebuie alocate în cadrul sistemului comunitar să fie redusă cu 76,132937 $MteCO_2$ pe an. În sfârșit, la articolul 3 alineatul (1) din decizia atacată, aceasta arată că respectiva cantitate totală anuală medie de cote care trebuie alocate de Republica Polonă, în aplicarea PNA, instalațiilor care sunt menționate în acesta și nou-intraților este egală cu 208,515395 $MteCO_2$ și nu trebuie depășită.

94 Tribunalul observă că toate prevederile deciziei atacate menționate la punctul 93 de mai sus se întemeiază pe concluzia formulată de Comisie în considerentul (13) ultima teză al deciziei atacate, potrivit căruia constată în special că excedentul anual mediu de cote al Republicii Polone pentru perioada 2008-2012, care se ridică la 76,132937 $MteCO_2$ la finalul primei etape de calcul, este incompatibil cu criteriile nr. 1-3 din anexa III la directivă.

95 Astfel, articolul 1 punctul 1 și articolul 2 punctul 1 din decizia atacată fac trimitere în mod expres la excedentul anual menționat. De asemenea, după cum s-a menționat la punctul 63 de mai sus, rezultă din înscrisurile Comisiei că plafonul cantității anuale de cote de emisie de gaze cu efect de seră în cauză stabilit la articolul 3 alineatul (1) din decizia atacată, cifrat la 208,515395 $MteCO_2$, a fost obținut prin diminuarea cantității anuale de cote de emisie de gaze cu efect de seră propuse de Republica Polonă în PNA, mai exact 284,648332 $MteCO_{2,}$ cu aceeași cantitate de 76,132937 $MteCO_2$.

96 În sfârșit, în cadrul considerentelor (4)-(13) ale deciziei atacate, Comisia a controlat compatibilitatea PNA cu criteriile nr. 1-3 din anexa III la directivă. Prin urmare, trebuie să se aprecieze temeinicia celui de al doilea motiv în raport cu motivele expuse în considerentele (4)-(13) ale deciziei atacate.

97 Trebuie să se examineze succesiv cele două aspecte ale celui de al doilea motiv, începând cu examinarea celui de al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă.

98 Având în vedere jurisprudența amintită la punctul 91 de mai sus, în măsura în care, pentru a se pronunța asupra temeiniciei celui de al doilea motiv, Tribunalul trebuie, în primul rând, să controleze dacă în decizia atacată Comisia a aplicat în mod corect normele de drept relevante referitoare la repartizarea competențelor între statele membre și ea însăși, controlul exercitat de Tribunal cu privire la această chestiune de drept trebuie să fie complet. Numai în al doilea rând, dacă s-a stabilit că normele menționate au fost bine aplicate de Comisie, trebuie să se examineze dacă respectivul control pe care l-a efectuat al compatibilității PNA cu criteriile enunțate în directivă și în special dacă alegerea sa privind metoda de analiză economică și ecologică a PNA sunt afectate de o eroare vădită de apreciere.

Cu privire la temeinicia celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv

99 În ceea ce privește al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Republica Polonă reproșează Comisiei încălcarea prevederile articolului 9 alineatele (1) și (3), pe de o parte, substituind metoda de analiză pe care o reținuse și datele înscrise în PNA cu propria sa metodă de evaluare și cu datele obținute pe baza acesteia și, pe de altă parte, impunându-i, pe baza controlului PNA, un plafon care nu trebuia depășit pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

100 În primul rând, Republica Polonă susține că, având în vedere prevederile articolului 9 alineatul (3) din directivă, Comisia nu era competentă să substituie metoda de analiză pe care o reținuse și datele înscrise în PNA cu propria sa metodă de evaluare și cu datele proprii. În această privință, Tribunalul arată că totalitatea argumentelor expuse în apărare de Comisie în legătură cu acest aspect tind să confirme că aceasta nu a respectat limitele competențelor sale astfel cum sunt definite în directivă.

101 Mai întâi, Comisia nu poate afirma, astfel cum reiese din înscrisurile sale, că directiva nu o obligă să utilizeze datele înscrise în PNA pe care îl examinează și că, pentru evaluarea acestuia, trebuie să utilizeze aceeași metodă pentru toate statele membre. Astfel, potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă, competența sa de control al PNA se referă în mod obligatoriu la datele înscrise în PNA în cauză, în măsura în care, astfel cum s-a amintit la punctele 82-90 de mai sus, Comisia trebuie să aprecieze compatibilitatea lor cu criteriile din anexa III și cu prevederile articolului 10 din directivă. Prin urmare, îi revine în mod obligatoriu sarcina de a controla alegerea datelor efectuată de statul membru vizat în elaborarea propriului PNA.

102 Cu siguranță, în cadrul competenței de control al PNA, nu se poate reproșa Comisiei că și-a elaborat propria metodă de evaluare a PNA întemeiată pe datele pe care le consideră cele mai adecvate și de a se folosi de aceasta ca de un instrument de comparație pentru evaluarea datelor înscrise în PNA ale statelor membre, date cărora trebuie să le aprecieze compatibilitatea cu criteriile din anexa III și cu prevederile

articolului 10 din directivă. Astfel, în măsura în care elaborarea și utilizarea unui astfel de model necesită aprecieri economice și ecologice complexe, Comisia dispune, după cum s-a amintit la punctul 90 de mai sus, de o marjă de apreciere, astfel încât utilizarea unui astfel de model de evaluare nu ar putea fi contestată decât în cazul în care ar determina o eroare vădită de apreciere.

103 În schimb, atunci când Comisia decide să adopte o decizie în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă, nu poate pretinde, astfel cum susține în înscrisurile sale și cum reiese din decizia atacată, înlăturarea datelor înscrise în PNA în cauză și înlocuirea lor imediată cu datele obținute prin propria sa metodă de evaluare. Contrar celor pretinse de Comisie, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, aceasta nu este competentă, în temeiul principiului egalității de tratament între statele membre, să rețină și să aplice aceeași metodă de evaluare pentru PNA ale tuturor statelor membre.

104 Astfel, în această privință, trebuie mai întâi să se arate că aplicarea principiului egalității de tratament între statele membre nu poate avea ca efect modificarea repartizării competențelor între statele membre și Comisie, astfel cum este prevăzută de directivă, potrivit principiului subsidiarității care se consideră a fi fost respectat în privința adoptării acesteia [considerentul (30) al directivei menționate]. Or, astfel cum s-a amintit la punctele 82-90 de mai sus, statele membre sunt singurele competente să elaboreze un PNA și să adopte o decizie finală privind cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

105 În plus, astfel cum s-a amintit la punctul 82 de mai sus, recurgerea la forme și mijloace diferite de către statele membre pentru aducerea la îndeplinire a obiectivului urmărit printr-o directivă este inerentă însești naturii unui astfel de act. Prin urmare, întrucât directiva nu prevede în mod clar și precis forma și mijloacele care trebuie utilizate la transpunerea sa, trebuie să se constate că, susținând, în temeiul principiului egalității de tratament, că îi revine sarcina să rețină și să aplice aceeași metodă de evaluare a PNA ale tuturor statelor membre pentru aducerea la îndeplinire a obiectivului urmărit prin directivă, Comisia a încălcat marja de manevră pe care i-o conferă directiva.

106 A permite Comisiei să rețină aceeași metodă de evaluare a PNA pentru toate statele membre ar însemna a i se recunoaște nu numai o veritabilă competență de uniformizare în cadrul punerii în aplicare a sistemului de comercializare a cotelor, ci și un rol central în elaborarea PNA. Or, nici o astfel de competență de uniformizare, nici un astfel de rol central nu au fost conferite Comisiei de către legiuitor prin directivă, în cadrul competenței sale de control al PNA.

107 În speță nu se contestă că, în temeiul principiului egalității de tratament, în decizia atacată Comisia a evaluat PNA în raport cu propriile date obținute pe baza propriei metode de evaluare.

108 Procedând astfel, Comisia nu s-a limitat, așadar, anterior adoptării deciziei atacate, după cum avea dreptul, să compare datele înscrise în PNA cu datele pe care le obținuse prin propria sa metodă de evaluare, pentru a aprecia compatibilitatea celor dintâi cu criteriile enunțate în directivă. Dimpotrivă, trebuie să se constate că metoda de control al PNA pe care a reținut-o echivalează în practică cu a permite Comisiei să elaboreze ea însăși, în mod complet autonom, un propriu PNA de referință și să aprecieze compatibilitatea PNA notificate nu în raport cu criteriile enunțate în directivă, ci, în primul rând, în raport cu datele și cu rezultatele obținute prin propria sa metodă.

109 De altfel, Tribunalul arată că, astfel cum s-a subliniat la punctul 66 de mai sus, Comisia menționează în înscrisurile sale că alte state membre au putut să își utilizeze propria metodă de calcul pentru determinarea cantității totale de cote care trebuie alocate, în măsura în care „nu depăș[iseră] limita stabilită pentru cantitatea de cote posibilă pentru a doua perioadă de comercializare", astfel încât nici PNA al lor, nici cantitatea totală de cote pe care o propuneau în PNA nu fuseseră respinse. Dintr-o astfel de argumentație rezultă că, în general, Comisia a considerat că respectivul său control al tuturor PNA trebuia să înceapă printr-o confruntare a cantității de cote înscrise în PNA cu cantitatea pe care o considera „posibilă" în raport cu rezultatele obținute prin propria sa metodă de evaluare.

110 Rezultă că, în mod definitiv, Comisia s-a limitat să substituie cu propriile date datele înscrise în PNA, fără a controla în niciun mod compatibilitatea acestor ultime date cu criteriile enunțate în directivă.

111 Prin urmare, în ceea ce privește, de asemenea, respectarea principiului egalității de tratament între statele membre de care se prevalează Comisia, Tribunalul constată că, în considerentul (3) al deciziei atacate, Comisia a arătat că PNA fusese evaluat în special în raport cu Comunicarea din 7 ianuarie 2004 a Comisiei privind orientările menite să sprijine statele membre în punerea în aplicare a criteriilor menționate în anexa III la [directivă] și privind condițiile forței majore [COM (2003) 830 final].

112 Or, Tribunalul arată că, la punctul 10 din respectiva comunicare, Comisia a indicat în mod expres în ceea ce privește noile state membre, care nu erau vizate de Decizia 2002/358, printre care figurează Republica Polonă, că obiectivul lor respectiv, în temeiul Protocolului de la Kyoto, constituia punctul de referință pentru criteriul nr. 1 din anexa III la directivă, criteriu care face legătura între cantitatea totală de cote și obiectivul stabilit statului membru fie în temeiul Deciziei 2002/358, fie chiar al Protocolului de la Kyoto. În consecință, trebuie să se constate că, în propriile orientări, Comisia recunoaște că noile state membre, dintre care face parte Republica Polonă, beneficiază de un tratament diferit în raport cu celelalte state membre în ceea ce privește elaborarea PNA.

113 În ceea ce privește argumentul Comisiei, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, potrivit căruia, în temeiul principiului egalității de tratament între statele membre, ar putea să nu țină cont de anumite date actualizate ale PNA, trebuie amintit că directiva urmărește crearea unei piețe europene performante de cote de emisie de gaze cu efect de seră, în condițiile unei diminuări cât mai reduse a dezvoltării economice și a ocupării forței de muncă [articolul 1 și considerentul (5) al directivei]. Astfel, deși directiva are ca obiectiv reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră potrivit angajamentelor Comunității și ale statelor membre în ceea ce privește Protocolul de la Kyoto, acest obiectiv trebuie realizat, în măsura posibilului, cu respectarea necesităților economiei europene. Rezultă de aici că PNA elaborate în cadrul directivei trebuie să ia în considerare datele și informațiile exacte referitoare la emisiile prevăzute pentru instalațiile și sectoarele vizate de directivă. În cazul în care un PNA se întemeiază în

parte pe informații sau aprecieri eronate privind nivelul emisiilor anumitor sectoare sau anumitor instalații, trebuie să existe pentru statul membru în cauză posibilitatea de a propune modificări ale PNA, inclusiv creșteri ale cantităților totale care trebuie alocate, pentru rezolvarea acestor probleme înainte să producă repercusiuni asupra pieței (Hotărârea Regatul Unit/Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 60).

114 De asemenea, rezultă din jurisprudență că niciun element din directivă sau din natura ori obiectivele sistemului pe care le stabilește nu exclude posibilitatea ca un stat membru, ca urmare a deciziei Comisiei adoptate în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă, să poată modifica datele înscrise în PNA, de exemplu pentru a ține cont de noile informații strânse, în special, în timpul celei de a doua consultări a publicului prevăzute la articolul 11 din directivă (Hotărârea Regatul Unit/Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 58).

115 În plus, astfel cum Tribunalul a recunoscut în Hotărârea Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, statele membre dispun chiar de dreptul de a efectua ajustări *ex post*, după adoptarea deciziei de alocare individuală potrivit articolului 11 alineatul (2) din directivă.

116 În sfârșit, trebuie amintit că, astfel cum este prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din directivă, consultarea publicului înainte de adoptarea unei decizii definitive în temeiul aceleiași dispoziții ar deveni fără obiect, iar observațiile publicului ar fi pur teoretice dacă modificările PNA care pot fi propuse ulterior unei decizii a Comisiei adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă ar fi limitate la cele avute în vedere de Comisie (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Regatul Unit/Comisia, punctul 27 de mai sus, punctul 57).

117 În raport cu jurisprudența amintită mai sus, trebuie să se arate că statele membre pot, prin urmare, fără a fi în mod obligatoriu ținute de recomandările formulate de Comisie într-o decizie adoptată în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă, nu

numai să corecteze și să actualizeze PNA ulterior unei astfel de decizii, ci și să îl ajusteze ulterior adoptării deciziei de alocare individuală care le privește.

118 Prin urmare, în raport atât cu modul de redactare a directivei, cât și cu economia generală și cu obiectivele sistemului pe care îl stabilește, precum și cu jurisprudența care se raportează la aceasta, Comisia este obligată să se asigure în permanență că PNA țin cont de datele și de informațiile cele mai exacte și, așadar, cele mai actualizate posibil în vederea unei diminuări cât mai reduse a dezvoltării economice și a ocupării forței de muncă, menținând un sistem performant de cote de emisie de gaze cu efect de seră.

119 Rezultă din considerațiile ce precedă că argumentul Comisiei potrivit căruia, în temeiul principiului egalității de tratament între statele membre, poate să nu țină cont de anumite date actualizate ale PNA trebuie înlăturat ca neîntemeiat.

120 Având în vedere ansamblul argumentelor de mai sus și fără a fi necesar să se statueze cu privire la temeinicia alegerii de către Comisie a modelului Primes ca model de evaluare a PNA, trebuie să se concluzioneze că în mod întemeiat Republica Polonă susține că Comisia nu era competentă să înlocuiască datele înscrise în PNA cu propriile sale date, obținute pe baza unei metode de evaluare aplicate tuturor statelor membre.

121 În al doilea rând, Republica Polonă susține, în esență, că prevederile articolului 9 alineatul (3) din directiva menționată au fost încălcate de Comisie în măsura în care, având în vedere prevederile articolului 11 alineatul (2) din directivă, nu avea dreptul de a-i impune, la finalul controlului PNA, un plafon pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

122 Astfel cum rezultă din argumentele prezentate la punctul 65 de mai sus, Comisia susține că aprecierea pe care o efectuează în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă nu urmărește înlocuirea PNA, ci numai stabilirea unui nivel maxim pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

123 În această privință, trebuie să se considere că, stabilind în decizia atacată un astfel de plafon de cote dincolo de care PNA ar fi considerat incompatibil cu directiva, Comisia a depășit limitele competenței de control pe care îi revine sarcina să o exercite în conformitate cu dispozițiile articolului 9 alineatul (3) din directivă.

124 Cu certitudine, astfel cum s-a amintit mai sus, Comisia este singura competentă, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă, să controleze, respectiv să respingă PNA elaborate de statele membre, având în vedere criteriile enunțate în directivă.

125 În schimb, în raport cu principiile amintite la punctele 82-90 de mai sus, Comisia nu poate pretinde, astfel cum afirmă ea însăși în înscrisuri, că, în temeiul acestei competențe, poate stabili un nivel maxim pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate.

126 Dimpotrivă, astfel cum rezultă în mod expres din jurisprudență, potrivit articolului 11 alineatele (2) și (3) din directivă, revine fiecărui stat membru, și nu Comisiei, obligația de a decide, pe baza PNA elaborat în temeiul articolului 9 și în conformitate cu articolul 10 din directiva respectivă, cu privire la cantitatea totală de cote pe care le va aloca pentru perioada în cauză, de a iniția procesul de atribuire a acestor cote operatorului fiecărei instalații și de a se pronunța cu privire la alocarea cotelor respective (Ordonanța Curții din 8 aprilie 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/ Comisia, C-503/07 P, Rep., p. I-2217, punctul 75).

127 În speță, impunând în dispozitivul deciziei atacate un plafon de cote dincolo de care PNA ar fi considerat incompatibil cu criteriile de evaluare enunțate în directivă, Comisia s-a substituit în practică Republicii Polone pentru stabilirea cantității totale de cote, potrivit articolului 11 alineatul (2) din directivă. Astfel, rezultă din dispozitivul menționat că Republica Polonă este obligată să modifice PNA astfel încât cantitatea totală de cote să fie în orice caz mai mică sau egală cu acest plafon, sub sancțiunea de a se afla în imposibilitatea de adoptare a unei decizii potrivit articolului 11 alineatul (2) din directivă.

128 Prin urmare, o astfel de decizie are drept consecință nu numai lipsirea de efect a prevederilor articolului 11 alineatul (2) din directivă, ci și, în orice caz, atingerea adusă competenței exclusive pe care acest articol o conferă statelor membre pentru a decide cu privire la cantitatea totală de cote pe care o vor aloca în cadrul fiecărei perioade de cinci ani începând cu 1 ianuarie 2008.

129 În sfârșit, trebuie înlăturat argumentul Comisiei, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, potrivit căruia anularea deciziei atacate, pentru motivul că nu ar putea fi stabilit de către Comisie un plafon pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate diminuând valoarea propusă de Republica Polonă în PNA cu excedentul de cote pe care l-a identificat, ar risca să determine o prăbușire a pieței comercializării cotelor de emisii de gaze cu efect de seră. Astfel, este suficient să se arate că, presupunând chiar că această teză ar fi întemeiată, ea nu poate justifica, într-o comunitate de drept precum Comunitatea, menținerea în vigoare a deciziei atacate, cu toate că acest act a fost adoptat cu încălcarea repartizării competențelor între statele membre și Comisie, astfel cum este definită în directivă.

130 În același mod, trebuie de asemenea înlăturat argumentul invocat de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord potrivit căruia revine Comisiei sarcina de a alege date, fie și numai pentru motivul opțiunilor sale în domeniul politicilor. Dimpotrivă, Tribunalul consideră că statelor membre le revine sarcina de a alege măsurile care, în

opinia lor, sunt cele mai bine adaptate pentru aducerea la îndeplinire, în contextul specific al pieței energetice naționale, a obiectivului stabilit prin directivă. Abordarea Comisiei, susținută de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, constând în aprecierea că numai datele pe care le-a reținut pot fi utilizate la elaborarea unui PNA lipsește în mod vădit statele membre de marja lor de manevră, după cum s-a amintit la punctul 88 de mai sus.

131 Rezultă din considerațiile care precedă că, stabilind în dispozitivul deciziei atacate un nivel maxim pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate, Comisia a depășit competențele care îi sunt conferite în temeiul prevederilor articolului 9 alineatul (3) din directivă.

132 Rezultă din concluziile formulate la punctele 120 și 131 de mai sus că în mod întemeiat, în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Republica Polonă reproșează Comisiei că a încălcat prevederile articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă întrucât, pe de o parte, înlocuind datele înscrise în PNA cu propriile sale date obținute prin propria metodă de evaluare a PNA ale statelor membre și, pe de altă parte, stabilind nivelul maxim pentru cantitatea totală de cote care trebuie alocate de către Republica Polonă în perioada 2008-2012, și-a depășit competențele care îi sunt conferite în temeiul prevederilor articolului 9 alineatul (3) din directivă.

133 Pe cale de consecință, fără a fi necesară pronunțarea asupra celorlalte critici formulate de Republica Polonă în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, acest aspect trebuie declarat întemeiat.

134 În aceste condiții, trebuie examinată cu titlu suplimentar temeinicia argumentelor invocate în susținerea primului aspect al celui de al doilea motiv.

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

135 În ceea ce privește primul aspect al celui de al doilea motiv, Republica Polonă susține că metoda de analiză economică reținută pentru elaborarea PNA, precum și datele obținute pe baza acestei metode și înscrise în PNA au fost înlăturate de Comisie fără o motivare.

136 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorității comunitare care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, pentru a-și putea apăra drepturile, iar instanței comunitare să își exercite controlul (Hotărârea Curții din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, C-156/98, Rec., p. I-6857, punctul 96, și Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2002, Joynson/Comisia, T-231/99, Rec., p. II-2085, punctul 164).

137 Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act (Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 1999, Micro Leader Business/Comisia, T-198/98, Rec., p. II-3989, punctul 40). Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 253 CE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, punctul 136 de mai sus, punctul 97, și Hotărârea Joynson/Comisia, punctul 136 de mai sus, punctul 165).

138 Este necesar de asemenea să se amintească faptul că respectarea obligației de motivare în sensul articolului 253 CE, astfel cum este aceasta reiterată la articolul 9 alineatul (3) ultima teză din directivă, referitoare la deciziile adoptate de către Comisie de respingere în tot sau în parte a unui PNA, dobândește o importanță fundamentală dat fiind că, în speță, exercitarea competenței de control a Comisiei în temeiul articolului 9 alineatul (3) din directivă presupune evaluări economice și ecologice complexe, iar controlul legalității și temeiniciei acestor evaluări de către instanța comunitară este limitat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 noiembrie 2007, Germania/Comisia, punctul 36 de mai sus, punctul 168 și jurisprudența citată).

139 Cu titlu principal, astfel cum Tribunalul a subliniat deja la punctele 87 și 88 de mai sus, în măsura în care directiva nu prevede în mod clar și precis forma și mijloacele care trebuie utilizate de către statele membre pentru punerea în aplicare a obiectivelor stabilite prin directivă, acestea se bucură de o anumită marjă de manevră. Aceasta este în special situația referitoare la alegerea metodei de analiză economică și de calculare a datelor pentru elaborarea PNA de către statele membre.

140 În plus, astfel cum s-a amintit la punctul 90 de mai sus, rezultă din prevederile articolului 9 alineatul (3) din directivă că Comisia este abilitată numai să verifice conformitatea măsurilor adoptate de statul membru cu criteriile enunțate în anexa III și cu prevederile articolului 10 din directivă.

141 Pe de altă parte, dispozițiile articolului 14 alineatul (1) din directivă, care prevăd că Comisia adoptă linii directoare pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, având la bază principiile definite în anexa IV la directivă, nu poate fi

interpretat în sensul că legiuitorul comunitar a recunoscut Comisiei competența de stabilire a metodei de analiză economică și de calculare a datelor care trebuie reținute de statele membre pentru elaborarea PNA.

142 Astfel, rezultă din prevederile articolului 5, ale articolului 14 alineatele (2) și (3) și ale articolului 15 din directivă că astfel de linii directoare determină condițiile de monitorizare și raportare de instalațiile ale căror activități intră în sfera anexei I la directivă a emisiilor de gaze cu efect de seră, sub controlul statelor membre. În consecință, liniile directoare adoptate de Comisie în temeiul articolului 14 alineatul (1) din directivă și aplicabile în speță, mai exact cele adoptate prin Decizia 2004/156, sunt destinate numai să permită atât instalațiilor, cât și statelor membre să strângă datele cele mai fiabile.

143 Prin urmare, în cadrul exercitării competenței sale de control, Comisiei îi revenea, potrivit articolului 9 alineatul (3) din directivă, sarcina de a explica din ce motiv instrumentele utilizate de Republica Polonă pentru elaborarea PNA erau incompatibile cu criteriile din anexa III și cu prevederile articolului 10 din directivă. Așadar, astfel cum s-a amintit la punctul 89 de mai sus, rezultă în mod explicit din prevederile articolului 9 alineatul (3) ultima teză din directivă că legiuitorul a ținut să insiste asupra obligației de motivare care incumbă Comisiei atunci când adoptă o decizie de respingere a unui PNA.

144 În speță, trebuie să se arate că, în considerentul (5) al deciziei atacate, referitor la controlul compatibilității PNA cu criteriul nr. 2 din anexa III la directivă, Comisia a respins datele comunicate de Republica Polonă privitoare la anii anteriori anului 2005 ca fiind „mai puțin fiabile” pentru motivul că, în opinia sa, pe de o parte, nu fuseseră verificate în mod independent și coerent și, pe de altă parte, nu era cert că acestea

corespundeau precis cu numărul de instalații incluse în sistem de Republica Polonă. Comisia a concluzionat în același considerent că „nu se [putea] exclude că emisiile reale au fost supraevaluate datorită cifrelor referitoare la emisiile din anii anteriori comunicate de [Republica Polonă]” și că „o cifră de plecare, obținută din media datelor de emisie verificate în mod independent pentru 2005 și din celelalte cifre comunicate de [Republica Polonă] ar risca să nu fie cu adevărat reprezentativă pentru emisiile reale și nu ar garanta că totalul cotelor nu depășește ceea ce este necesar”.

145 În ceea ce privește respingerea de către Comisie a metodei de analiză economică reținute de Republica Polonă pentru elaborarea PNA, Tribunalul constată că, în ceea ce privește controlul compatibilității PNA cu criteriul nr. 3 din anexa III la directivă, Comisia s-a limitat să afirme în considerentul (8) al deciziei atacate că dintre toate datele puse la dispoziția sa considera că acelea obținute pe baza modelului Primes constituiau estimările cele mai exacte și cele mai fiabile atât pentru creșterea PIB, cât și pentru ameliorările intensității în carbon. În schimb, Comisia nu a expus în decizia atacată nicio justificare care să permită să se înțeleagă din ce motiv metoda de analiză economică reținută de Republica Polonă nu era fiabilă.

146 În ceea ce privește respingerea datelor înscrise în PNA pentru motivul că nu erau, în opinia sa, cele mai bune disponibile și că exista, așadar, un risc de supraevaluare a emisiilor de către Republica Polonă, trebuie să se constate că, potrivit lecturii deciziei atacate, Comisia s-a limitat la a compara cantitatea totală de cote propusă de Republica Polonă în PNA cu rezultatele propriilor sale calcule. Astfel, pe baza acestei comparații,

Comisia a considerat că nu putea fi exclusă o supraevaluare a cantității menționate și, prin urmare, întemeindu-se pe această simplă ipoteză, a decis înlăturarea datelor înscrise de Republica Polonă în PNA.

147 În plus, Comisia nu a identificat în niciun mod în decizia atacată datele înscrise în PNA pe care le considera „mai puțin fiabile". Cel mult, s-a limitat în considerentul (5) al deciziei atacate să menționeze datele comunicate de Republica Polonă pentru anii anteriori.

148 De asemenea, Comisia nu a explicat din ce cauză datele înscrise în PNA nu erau fiabile. Cel mult, a afirmat că nu fuseseră verificate în mod independent și coerent.

149 Cu privire la acest ultim aspect, Tribunalul consideră că, având în vedere sarcina probei care îi incumba, astfel cum s-a amintit la punctul 83 de mai sus, Comisia nu a furnizat în decizia atacată niciun element susceptibil de a permite să se înțeleagă suficient din ce motiv alegerea metodei de analiză economică și datele reținute de Republica Polonă erau contrare dreptului comunitar.

150 În plus, tot cu privire la acest aspect, trebuie să se arate că Republica Polonă afirmă că datele înscrise în PNA făcuseră obiectul unui raport în cadrul CCONUSC și, în această privință, au fost monitorizate de Comisie. Cu toate acestea, ca răspuns la acest argument, Comisia se limitează să afirme că aceasta nu determina în mod automat „recunoașterea" lor în cadrul sistemului de comercializare a cotelor.

151 În legătură cu acest aspect, Tribunalul consideră că, în măsura în care directiva nu prevede o metodă de analiză economică ce trebuie reținută de statele membre pentru elaborarea PNA și, în această privință, recunoaște o anumită marjă de manevră în favoarea acestora, o astfel de motivație nu permite să se înțeleagă rațiunile pentru care Comisia a înlăturat datele respective reținute de Republica Polonă. Astfel, din moment ce Comisia nu contestă nici faptul că datele înscrise în PNA făcuseră obiectul unui raport la CCONUSC, nici faptul că ea însăși a controlat datele menționate, după cum afirmă Republica Polonă, Tribunalul apreciază că nu se poate exclude *a priori* posibilitatea ca ele să prezinte un anumit grad de fiabilitate. În consecință, Comisiei îi revenea cel puțin obligația să explice din ce cauză aceste date înscrise de Republica Polonă în PNA nu erau fiabile și, așadar, puteau fi respinse în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directivă.

152 Numai afirmarea de către Comisie, astfel cum rezultă din considerentul (8) al deciziei atacate, că propriile sale calcule conduc la rezultatele cele mai fiabile nu este suficientă, având în vedere repartizarea competențelor între statele membre și Comisie amintită la punctele 82-90 de mai sus, pentru a explica din ce cauză datele reținute de Republica Polonă în PNA nu respectă criteriile din anexa III la directivă.

153 Rezultă din argumentația ce precedă că, având în vedere marja de manevră de care se bucură statele membre la elaborarea propriilor PNA, înlăturând în acest mod metoda de analiză economică reținută de Republica Polonă, precum și datele înscrise în PNA, Comisia a încălcat obligația de motivare a deciziei atacate. Pe cale de consecință, și primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie declarat întemeiat.

154 Rezultă din concluziile formulate la punctele 133 și 153 de mai sus, precum și din considerațiile Tribunalului de la punctele 93-95 de mai sus că trebuie să fie primit al doilea motiv, și anume ambele sale aspecte, și, prin urmare, trebuie să se anuleze articolul 1 punctul 1, articolul 2 punctul 1 și articolul 3 alineatul (1) din decizia atacată.

Consecințe ale anulării articolului 1 punctul 1, a articolului 2 punctul 1 și a articolului 3 punctul 1 din decizia atacată asupra celorlalte prevederi din dispozitivul deciziei atacate

155 În acest stadiu al examinării prezentei acțiuni, trebuie să se aprecieze ce consecințe poate determina anularea prevederilor din decizia atacată menționate la punctul 154 de mai sus în privința legalității celorlalte dispoziții din același act.

156 Mai întâi, trebuie amintit că, astfel cum rezultă dintr-o jurisprudență constantă, anularea în parte a unui act comunitar nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul actului (Hotărârea Curții din 10 decembrie 2002, Comisia/Consiliul, C-29/99, Rec., p. I-11221, punctul 45, și Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Germania/Comisia, C-239/01, Rec., p. I-10333, punctul 33; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 21 ianuarie 2003, Comisia/Parlamentul European și Consiliul, C-378/00, Rec., p. I-937, punctul 30). De asemenea, Curtea a statuat în repetate rânduri că această cerință de separabilitate nu era îndeplinită atunci când anularea în parte a unui act avea ca efect modificarea substanței acestuia (Hotărârea Curții din 24 mai 2005, Franța/Parlamentul European și Consiliul, C-244/03, Rec., p. I-4021, punctul 13; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Curții din 31 martie 1998, Franța și alții/Comisia, C-68/94 și C-30/95, Rec., p. I-1375, punctul 257, și Hotărârea Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 46).

157 În speță, articolul 1 din decizia atacată începe astfel: „[U]rmătoarele aspecte ale [PNA] al [Republicii Polone] pentru prima perioadă de cinci ani vizată la articolul 11 alineatul (2) din directivă sunt incompatibile cu […]”. În continuare, la punctele 1-5 ale acestui articol, Comisia enumeră diferite incompatibilități ale PNA cu mai multe dintre

criteriile din anexa III la directivă. Ținând seama de structura articolului 1, eventuala anulare a anumitor puncte ar avea drept consecință reducerea numărului de incompatibilități cu directiva constatate în decizia atacată.

158 În continuare, trebuie să se observe că articolul 2 din decizia atacată începe cu următorul text: „[N]u se vor ridica obiecții față de planul național de alocare, sub rezerva efectuării modificărilor care urmează, într-un mod nediscriminatoriu, și a notificării către Comisie în cel mai scurt timp posibil, ținându-se cont de termenele necesare pentru executarea procedurilor naționale fără întârzieri nejustificate”. La punctele 1-5 ale acestui articol, Comisia prevede, la fiecare punct, modificarea PNA care este necesară, în opinia sa, pentru remedierea incompatibilității arătate la punctul corespunzător al articolului 1. Astfel, eventuala anulare a anumitor puncte ar avea drept consecință numai menținerea în vigoare a angajamentului Comisiei de a nu ridica obiecții față de PNA, reducând numărul de modificări sub rezerva cărora a fost asumat inițial acest angajament.

159 De asemenea, trebuie să se arate că, astfel cum rezultă de la punctele 157 și 158 de mai sus, articolele 1 și 2 sunt strâns legate între ele. Astfel, fiecare incompatibilitate menționată la cele cinci puncte ale articolului 1 face obiectul, la cele cinci puncte ale articolului 2, al unei propuneri de modificare, pentru ca PNA să devină, în opinia Comisiei, compatibil cu directiva. Prin urmare, presupunând că una dintre incompatibilitățile menționate de Comisie la articolul 1 nu este justificată și, în acest temei, este înlăturată, punctul articolului 2 care propune modificări pentru eliminarea incompatibilității menționate ar fi în mod automat lipsit de obiect.

160 Rezultă din structura acestor două articole că punctele 1-5 ale acestora nu pot fi considerate separabile în sensul jurisprudenței amintite la punctul 156 de mai sus. Astfel, eventuala anulare a unuia dintre punctele articolului 1, precum și a punctului corespunzător al articolului 2 ar avea ca efect modificarea substanței deciziei atacate.

161 O astfel de anulare ar substitui decizia atacată, potrivit căreia PNA poate fi adoptat sub rezerva a cinci modificări specifice care permit remedierea a cinci incompatibilități cu criteriile din anexa III la directivă, cu o decizie diferită, potrivit căreia acest plan ar putea fi adoptat sub rezerva unui număr mai puțin important de modificări. Este cu atât mai adevărat că decizia cu care poate fi înlocuită decizia atacată ar fi diferită în esență de aceasta, cu cât al doilea motiv invocat de Republica Polonă repune în discuție incompatibilitatea constatată și modificarea corespunzătoare impusă la articolul 1 punctul 1 și la articolul 2 punctul 1 din decizia atacată. Or, exact această incompatibilitate face necesară modificarea cea mai semnificativă a PNA.

162 În ceea ce privește articolul 3 alineatele (2) și (3) din decizia atacată, este suficient să se arate că aceste dispoziții cuprind precizări referitoare la aplicarea celorlalte prevederi din decizia atacată.

163 Rezultă din ansamblul considerațiilor ce precedă că, astfel cum rezultă de la punctul 154 de mai sus, în măsura în care trebuie anulate articolul 1 punctul 1, articolul 2 punctul 1 și articolul 3 alineatul (1) din decizia atacată, se impune, fără examinarea celorlalte motive invocate în susținerea prezentei acțiuni, anularea în întregime a deciziei atacate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

164 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Republicii Polone.

165 Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Republica Ungară, Republica Lituania, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia C (2007) 1295 final a Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Republica Polonă pentru perioada 2008-2012, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului.

2) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Republica Polonă.

3) **Republica Ungară, Republica Lituania, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 23 septembrie 2009.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic . . . . . II - 3404

I — Reglementarea internațională și comunitară referitoare la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și Protocolul de la Kyoto II - 3404

II — Reglementarea privind sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră . . . . . II - 3405

Istoricul cauzei . . . . . II - 3409

Procedura și concluziile părților . . . . . II - 3415

În drept . . . . . II - 3417

I — Cu privire la primul motiv, întemeiat pe adoptarea nelegală a deciziei atacate, după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din directivă . II - 3418

A — Argumentele părților . . . . . II - 3418

B — Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3419

II — Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și pe încălcarea articolului 9 alineatele (1) și (3) din directivă . . . . . II - 3424

A — Argumentele părților . . . . . II - 3424

B — Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 3431

1. Cu privire la existența unui pretins motiv nou, invocat de Republica Polonă în stadiul replicii și întemeiat pe depășirea de către Comisie a competențelor sale de control . . . . . II - 3432

2. Cu privire la temeinicia celui de al doilea motiv . . . . . II - 3434

a) Observații introductive . . . . . II - 3434

Cu privire la obiectivele directivei . . . . . II - 3435

Cu privire la repartizarea competențelor între Comisie și statele membre . . . . . II - 3435

— Cu privire la competențele statelor membre . . . . . II - 3436

— Cu privire la competențele Comisiei . . . . . II - 3437

Cu privire la întinderea controlului jurisdicțional . . . . . II - 3438

b) Cu privire la decizia atacată . . . . . II - 3439

Cu privire la temeinicia celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv . . . . . II - 3441

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare . . . . . II - 3450

Consecințe ale anulării articolului 1 punctul 1, a articolului 2 punctul 1 și a articolului 3 punctul 1 din decizia atacată asupra celorlalte prevederi din dispozitivul deciziei atacate . . . . . II - 3456

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 3458